

PISMA TURSKOG PRAVOSUDA 2016 – 2017

Sadržaj

Uvod.....	2
Zabeleška urednika / izdavača	4
Raspored događaja	5
Pisma.....	6
Sudija M. Tosun je preminuo pred Erdoganovim progonom	37
Murat Arslan, turski sudija u zatvoru, dobio je Václav Havel nagradu za ljudska prava za 2017.....	39
Krivična osuda gospodina Murata Arslana.....	40
Apel za donacije za podršku turskim kolegama.....	42

Uvod

Skoro tri godine su prošle od pokušaja državnog udara u Turskoj jula 2016.

Od ranih jutarnjih sati posle pokušaja državnog udara, MEDEL-u su počele da pristižu zabrinjavajuće informacije o hapšenjima sudija i tužilaca, bez ikakvih procesnih garancija ili dokaza koji bi opravdali ova hapšenja.

MEDEL je odmah reagovao, napominjući da je teško da razume kako i zašto sudije i tužioci koji su vršili svoje svakodnevne aktivnosti u pravosuđu mogu da budu uključeni u takav događaj i da budu suočeni sa pritvorom samo zbog svoje slobode odlučivanja i mišljenja.

Od tada, represija koja je zadesila sudije i tužioce (kao i advokate, novinare, profesore, policajce, poslanike u Parlamentu i više od 100.000 državnih službenika), okrivljene da su povezani sa terorističkom organizacijom koju je turska Vlada optužila da je odgovorna za takav zločin, dostigla je nezapamćene razmere.

Postalo je očigledno ono što je u početku bilo teško razumeti: bili smo suočeni sa orkestriranom i umišljajnom kampanjom, uperenom na uništenje nezavisnosti pravosudnog sistema u Turskoj.

Ono čemu je svet svedočio nije ništa drugo nego čistka sudija i tužilaca koji su imali hrabrosti da slobodno govore i bore se za istinski nezavisno pravosuđe, izvršena na osnovu spiska koji je ukazivao da je sačinjen dosta ranije u odnosu na državni udar: sadržao je imena pokojnih sudija i tužilaca i sudove iz kojih su pojedini od njih otišli znatno ranije. Sva pritvaranja, razrešenja i konfiskacije imovine su izvršene bez suđenja i bez obrazloženih odluka. Pri saslušavanju, naše kolege su samo upitane o svojem izboru pravosudnih udruženja i o uključenosti u izbore za turski sudski savet.

Pored toga, razrešene sudije i tužioci su zamenjeni novoizabranim sudijama i tužiocima, neposredno izabranim od strane vlasti među članovima vladajuće stranke, a ne, kao ranije, javnim konkursom, na osnovu pripreme za pravosudnu profesiju i posebne vrste stručne obuke.

YARSAV, tursko udruženje član MEDEL-a i Evropskog udruženja sudija, koje je najaktivnije posvećeno vrednostima nezavisnog pravosuđa i vladavine prava, odmah je odlukom raspušteno.

Suočavajući se sa ovakvim razvojem događaja, MEDEL i druga udruženja sudija i tužilaca nisu mogla da ostanu nema.

MEDEL je zvanično doneo odluku da ne priznaje nelegitimne odluke Vlade Turske da raspusti YARSAV, tako da ovo udruženje i dalje smatra punopravnim članom MEDEL-a a članove svojeg odbora sudijama i tužiocima na funkcijama.

Zajedno sa *Evropskim udruženjem sudija*, *Evropskim udruženjem upravnih sudija* i *Sudijama za sudije*, formirali smo *Platformu za nezavisno pravosuđe Turske*, kroz koju smo osuđivali uništavanje vladavine prava u Turskoj, pozivajući na hitno puštanje na slobodu pritovorenih sudija i tužilaca i za nezavisnu ocenu pravosuđa u Turskoj, uz puno uključivanje međunarodnih posmatrača.

Sa protekom vremena, međunarodna zajednica je postajala sve više i više svesna pogoršanja situacije u Turskoj. Decembra 2016, Evropska mreža pravosudnih saveta je suspendovala statusa posmatrača *turski Visoki savet sudija i tužilaca*, smatrajući da se „*trenutno ne pridržava pravila Evropske mreže pravosudnih saveta i više nije institucija nezavisna od izvršne i zakonodavne vlasti koja obezbeđuje podršku sudstvu u nezavisnosnom deljenju pravde*“.

Na osnovu nominacije MEDEL-a (i Evropskog udruženja sudija) oktobra 2017. Parlamentarna skupština Saveta Evrope je nagradila Murata Arslana, predsednika YARSAV-a Vaclav Havel nagradom za ljudska prava.

Od tada, Murat Arslan je osuđen na 10 godina zatvora, posle postupka koji nije zadovoljio osnovne standarde nepristrasnosti i garancija odbrane, uz saslušanja neimenovanih svedoka i uz neprestanu promenu sudija tokom postupka.

Tokom ovih godina, MEDEL je primio veliki broj poruka od kolega, rodbine i iz drugih izvora u vezi sa onim što se dogodilo sudijama i tužiocima u Turskoj, koji su bili poštovani stručnjaci i vršili svoje dužnosti deleći svoje stavove, iskustva i posvećenost vrednostima demokratije, vladavine prava i nezavisnosti pravosuđa sa evropskim kolegama i strukovnim udruženjima.

MEDEL veruje da takve poruke, koje direktno opisuju šta se dogodilo sa hiljadama kolega, način na koji su se postupci odvijali i kakve su posledice po njih, značajan su izvor informacija iznutra pogođenog turskog pravosuđa.

MEDEL takođe veruje da ove poruke, prikupljene na jednom mestu bez komentara i izmena (osim njihove anonimizacije) predstavljaju neizmerno svedočenje neverovatnog ubrzanja pada vladavine prava u Turskoj. Što se intervencije tiče, MEDEL je smatrao anonimizaciju poruka odgovarajućom iz razloga bezbednosti, a na zahtev pošiljalaca.

Veliki broj ovih poruka sadrži veoma razrađene komentare, koji imaju za cilj da naglase protivpravnost mera koje su preduzete kako bi se suzbio državni udar. I, u ovom smislu, one citiraju osnovna načela i praksu Evropskog suda za ljudska prava. Nije bilo moguće da se u ovoj publikaciji nađe veliki broj ovih pisama. Ipak, citiramo neka od njih kao pokazatelje koliko iskreno su turski advokati, turske sudije i turski tužioci prihvatili pravila i principe i to i dalje čine. Jer ona predstavljaju zajednički jezik (kini) koji pripada svakome od nas. Kroz ovu zbirku, svako može da dobije dodatne podatke da sam oceni koliko daleko se od načela zakonitosti stiglo u zemlji sa kojom je MEDEL imao dugotrajan odnos prijateljstva i zajedničke posvećenosti načelima vladavine prava.

Uz doprinos naših udruženja-članova, objavljujemo pisma prevedena na nekoliko jezika. MEDEL polaže nade da će ovo svedočanstvo biti signal solidarnosti i obnovljene posvećenosti osnovnim vrednostima pravde u Evropi.

Ova borba koju trenutno vode hrabre slobodne sudije, tužioci i advokati u Turskoj se mora razumeti kao borba svih onih širom sveta koji ostaju posvećeni vrednostima vladavine prava. Prema tome, to je zajednička borba, a ne samo borba zbog turskog naroda. Dok god je jedan turski sudija ili tužilac u zatvoru zbog svoje borbe za nezavisno pravosuđe, nijedan sudija nigde u Evropi se ne može osećati potpuno slobodnim i nezavisnim.

Kao što je Murat Arslan rekao u svom govoru za prijem Vaclav Havel nagrade za ljudska prava: *„Govorim vam iz zatvora u zemlji u kojoj je vladavina prava suspendovana, koja se udaljava od demokratskih vrednosti, u kojoj su disidenti ućutkani, branioци ljudskih prava, novinari, ljudi koji traže mir, ljudi koji viču da deca ne bi trebalo da umiru, označeni su kao teroristi i zatvoreni. (...) Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti prihvaćene“.*

Biro MEDEL-a

Zabeleška urednika / izdavača

Objavljena pisma je primila kancelarija MEDEL-a u Berlinu, uglavnom e-mailom, počev od 16.7.2016. Datum prvih pisama (od 16.7.2016. do 1.8.2016) je zadržan kako bi se dočarao način razvoja situacije; kod ostalih je datum izostavljen.

Pisma od 1 do 13, od 15 do 18, te 27, 29, 30, od 34 do 37 primljena su od sudija i tužilaca. Pisma 14, od 19 do 25, te 28, 31, 33 primljena su od supruga i dece sudija, odnosno tužilaca. Pisma 26, 32, 38 primljena su iz drugih izvora.

Osim anonimizacije (to jest, uklanjanja imena, porodičnih prilika, gradova i imena zatvora kojima se mogu identifikovati pošiljaoci) nije izvršena nijedna druga intervencija urednika u pismima. Pisma su uglavnom dostavljena na engleskom jeziku i slali su ih pošiljaoci kojima ovaj jezik nije maternji, ili su slata na turskom a preveo ih je urednik.

Izdavač

MEDEL – Evropsko udruženje sudija i tužilaca za demokratiju i slobode
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Nemačka

Raspored događaja

15. jul

22:30 - Dva vojnika su blokirala most.

23:45 - Obaveštenje o vojnom udaru je objavljeno na javnoj televiziji.

00:04 - Predsednik Erdogan je dao izjavu, optužio Fethullaha Gulena da je iza vojnog udara, pozvao ljude na ulice da se odupru vojnom puču, dodavši da su pokrenuti sudski postupci.

04:30 - Glavni javni tužilac Ankare je dao izjavu o budućim hapšenjima.

05:30 - Na konferenciji za medije vojni udar predstavljen kao “dar od boga”

09:00 - 140 sudija Kasacionog suda, 48 Državnog saveta, 2 Ustavnog suda i 5 Saveta uhapšeno, protiv 2745 sudija i tužilaca izdat nalog za hapšenje.

14:00 - Savet suspendovao 2745 sudija i tužilaca.

22:00 - Spisak suspendovanih sudija objavljen na internetu. Sadržao je nekoliko grešaka, informacije o mestu zaposlenja koje nisu ažurirane, sadržao je penzionisane i već razrešene sudije, uključujući i tužioca Ahmeta Bicera, koji je, iako već preminuo, bio na spisku.

21. jul - Vanredno stanje

24. avgust - 2847 sudija i tužilaca razrešeno bez odbrane (broj prelazi 4500), 2500 sudija u zatvorima, 600 njih u izuzetno malim ćelijama.

Pisma

[1 – 16/7/2016]

Drage kolege, izgleda da je bilo ozbiljnog pokušaja državnog udara.

Kao sudija, kao iskusan građanin, isprva nije jednostavno reći šta se u dubini dešava – u stvarnosti...

Uprkos činjenici da je ovaj pokušaj veoma ozbiljna i organizovana akcija, a propala je u roku od 12 sati zahvaljujući Erdoganovoj reakciji.

Od samog početka, svi vladini predstavnici i Erdogan su delovali veoma smireno i optuživali Guleniste kao odgovorne za ovaj pokušaj. Svi izvršiocci su označeni kao Gulenovi pobunjenici.

Osvrćući se na događaj u kojem je stotine građana nastradalo a hiljade ranjeno, Erdogan je juče rekao „...ova pobuna je blagoslov od Alaha, jer će omogućiti čistku u vojsci“

Ovo se može razumeti...! Mislim da dalje objašnjenje nije potrebno...

Prema nekim vestima – zvaničnim agencijama, neke disidente članove Visokog saveta sudija i tužilaca i sudije Vrhovnog suda, koji su već na crnoj listi i proglašeni Gulenistima, biće zadržani od strane glavnog javnog tužioca Ankare...

Ni ovo nije iznenađenje za nas!...

Ovakve vesti će objasniti nešto! Nije iznenađujuće videti talase pritvaranja, hapšenja, otpuštanja u upravi, pravosuđu i vojsci... Najveću čistku disidenata će izvršiti naša vlada...uskoro.

Da rezimiram, posle ovog stadijuma, ništa neće moći da nas iznenadi...

Bilo je mnogo toga što je veoma čudno...

Videćemo šta će ovaj pokušaj doneti ili oduzeti...

Značaj vaše podrške će za nas sigurno biti dvostuko veći...

[2 – 16/7/2016]

Drugo veće Visokog saveta sudija i tužilaca – HCHP je suspendovalo ukupno 2745 sudija i tužilaca... Verovatno pod optužbom da su Gulenisti...

Spisak suspendovanih sudija i tužilaca nije objavljen...još uvek.

Ja sam na spisku, kažu da policija dolazi da privede moju suprugu i mene. Zbogom, prijatelji

[3 - 16/7/2016]

Ostavio sam svoje dvoje dece (5 i 9 godina) roditeljima supruge. Još uvek čekam da policija zakuca na moja vrata, obeshrabrujuće. Moja supruga plače.

[4 - 16/7/2016]

Drage kolege,

I ja ću biti razrešen i priveden. Ne znam kako to da objasnim. Samo sam radio svoj posao i kritikovao vlast u pogledu događanja u pravosuđu, što već dobro znate.

Možda se više nikada nećemo videti. Hvala vam na vašoj podršci do sada. Nećemo imati mogućnosti da komuniciramo.

[5 – 17/7/2016]

Još uvek čekam kod kuće. X. je priveden pre nekoliko sati. Jedino što su mu rekli je da je član terorističke organizacije koja je snabdevena oružjem. Tražio im je više informacija i dokaze. Ništa nisu pružili pa je iskoristio pravo da ništa ne izjavi. Sada će da pretresaju njegovu kuću.

[6 – 17/7/2016]

Dragi prijatelji, Naš kolega X. je uhapšen. Jedini razlog koji je sudija naveo je da je njegovo ime „na spisku sudskog saveta“, to je sve. U dva druga grada, naše kolege su puštene uz mere nadzora (da ne idu u inostranstvo).

[7 – 18/7/2016]

Ja i moja supruga smo pritvoreni

[8 – 20/7/2016]

Danas sam pušten ali ne znam šta će sledeće da se dogodi. Ovo se pretvara u lov na veštice. Tužilac ima pravo žalbe da me ponovo stavi u zatvor. Tako da postoji mogućnost da ću opet biti uhapšen. Molim vas upozorite sve upućene ljude u vašim zemljama i u Evropi. Stanje u zemlji se pogoršava. Molim vas nastavite sa dobrim radom. Vaša pomoć nam je potrebna više nego ikada. Moja porodica i porodica X. su uništene. Suspendovani smo i nismo više sudije.

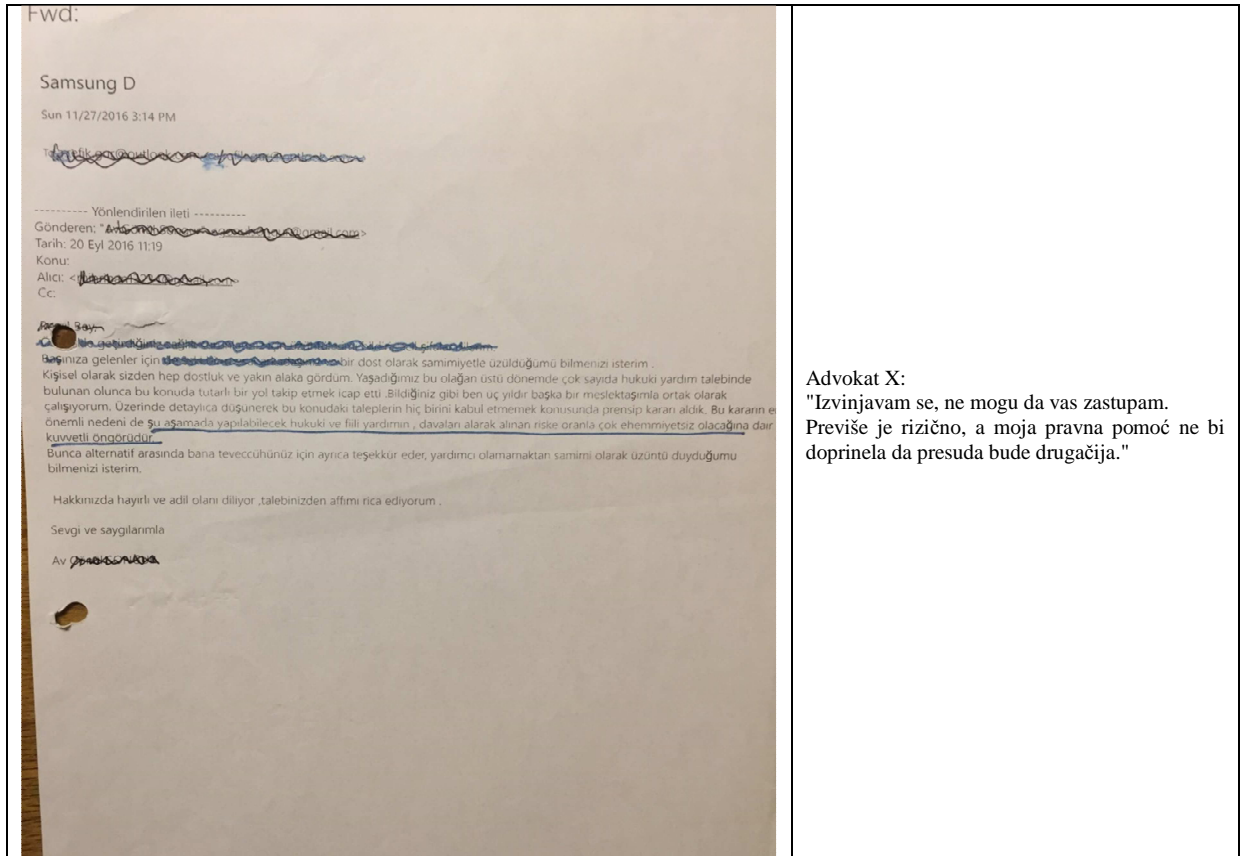
[9 – bez datuma]

Pre svega, postoji naredba o poverljivosti za sve naše slučajeve. To znači da niko od nas ne sme da podeli nikakav dokument, uključujući i svedočenja, optužnice, sudske naloge itd. To je krivično delo i stavilo bi nas u još veću opasnost.

Drugo, spisak je sačinio HSYK (možete videti javna obraćanja predsednika Visokog saveta, on navodi da broj sudija može biti smanjen ili povećan. Takođe je rekao i da je spisak sačinjen nakon dvogodišnjeg rada).

Treće, dužina trajanja pritvora varira od grada do grada. U nekim gradovima je trajala 4 dana, u nekima samo jedan. Međutim, posledica objave vanrednog stanja je da trajanje pritvora može da bude do 60 dana. Vlast je najavila da radi na tome.

Četvrto, niko ne može da dođe do svojih advokata čak ni uhapšeni i zatvoreni. Podneo sam zahtev Ministarstvu pravde tokom svog boravka u pritvoru u kojem sam naveo da imam pravo da se vidim sa svojim advokatom i da to ne mogu da mi zabrane. Nemam zahtev kod sebe. Čak i kad bih ga imao ne bih smeo da ga pošaljem zbog naredbe o poverljivosti.

Peto, niko od naših porodica ne može da dođe do nas ni u zatvoru ni u pritvoru.

Šesto, vreme je tako mračno. Niko ni do koga ne može da dopre, uključujući i porodice i advokate. Tako da, ne očekujte nikakav dokument od nas. Sve je zatvoreno. Sada helikopteri nadleću gradove zbog vanrednog stanja. Pristup internetu može biti prekinut u svakom trenutku jer vanredno stanje daje vlastima široke mogućnosti uključujući ukidanje osnovnih ljudskih prava.

Sedmo, nemojte zvati nikoga ko je upućen u situaciju u Turskoj u vezi sa nekim. To se može smatrati mešanjem i predstavlja krivično delo.

[10 – bez datuma]

Linkovi ispod (...) sadrže imena sudija i tužilaca koji su suspendovani od 16. jula 2016. Neki od njih su u pritvoru a neki su uhapšeni i stavljeni u zatvor. Spisak suspendovanih je istovremeno i spisak pritvoreni. Prvo je HSYK suspendovao, pa su tužioci započeli istragu a sudovi većinu njih zatvorili (uhapsili). Samo je jedna osoba puštena na slobodu. Ostali su ili uhapšeni ili pritvoreni.

Link ispod prikazuje da je tužilac, gospodin A.B, koji je umro pre dva meseca, na spisku koji pokazuje koje sudije će biti pritvorene.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcılarının isim listesi				
MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY	
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Oko 6 časova pre početka pokušaja državnog udara, deo spiska sudija koje će biti uhapšene se pojavio na internetu.

Očigledno je da je spisak pripreman pre pokušaja državnog udara. Spisak upravnih sudija i tužilaca koji će biti privedeni nije se pojavio u vestima već u WhatsApp grupi poput grupe YARSAV-a.

[11 – bez datuma]

Drage kolege,

Danas je 2847 sudija i tužilaca, uključujući i mene, trajno razrešeno svojih profesija. Nijednom sudiji i tužiocu nije pruženo pravo da se brane. Tačnije, sve kolege su razrešene bez prava na odbranu. Sada razrešene sudije mogu da ulože žalbu protiv odluke Visokog saveta sudija Plenarnoj sednici Visokog saveta u roku od 10 dana. Na odluku po ovoj žalbi sudije imaju pravo žalbe Državnom savetu (Vrhovni upravni sud) u roku od 60 dana. Žalbeni postupak Vrhovnom upravnom sudu je u 2 faze. Posle konačne odluke Državnog saveta sudije mogu da ospore odluku, ustavnom žalbom koja se odnosi na povredu ljudskih prava i upravnog postupka razrešenja, Ustavnom sudu u roku od 30 dana. Ukoliko ni na taj način ne bude rešenja, sudije mogu da upute predstavku Evropskom sudu za ljudska prava u roku od 6 meseci. Deluje kao dug put, bar 3 godine do predstavke ESLJP.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suçta bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Odluka HSYK na 72 strane o „obaveznom“ kolektivnom razrešenju 2.847 sudija i tužilaca

[12 – bez datuma]

Prvi zakon u vanrednom stanju je stupio na snagu danas. Donosi sledeće:

1. Trajanje pritvora/zadržavanja je produženo na do 30 dana.
2. Svi funkcioneri, uključujući i sudije i tužioce koji su na listi osumnjičenih biće razrešeni bez ikakvog disciplinskog postupka. Zakon predviđa da „procena bilo kojeg stepena povezanosti sa Gulenovom organizacijom“ je dovoljna za razrešenje. Nema potrebe za dokazima već samo za „procenom izvršne vlasti“.
3. YARSAV-u je obustavljen rad od danas u skladu sa aneksom zakona u vanrednom stanju. YARSAV više ne postoji.
4. Uhapšene i pritvorene osobe ne mogu da kontaktiraju sa svojim advokatima ukoliko sud tako odluči.
5. Sužavaju se posete porodice.
6. Razgovori advokata i klijenta se snimaju. Ukoliko se bilo šta u njihovom razgovoru smatra sumnjivim, kontakt sa advokatom će se zabraniti sudskom odlukom.
7. Pritvoreni i uhapšeni imaju pravo na telefonski razgovor sa članovima uže porodice u trajanju od 10 minuta svakih 15 dana (prethodni zakon je predviđao da lica u pritvoru mogu jednom nedeljno da razgovaraju i to ne samo sa članovima šire porodice, već i sa 3 osobe koje sami odrede).
8. Jedno lice mogu da zastupaju najviše 3 advokata, ne više od toga.

Zakon praktično predviđa da vlast preuzima sve privatne ustanove za koje postoje navodi da imaju bilo kakav nivo/vrstu povezanosti sa Gulenovom organizacijom. Dalje, sve sudije i tužioци i svi ostali funkcioneri su razrešeni bez disciplinskog postupka. Nema potrebe da se čeka do završetka slučaja

koji su u toku. Ništa nemam da kažem. Skoro je gotovo. Molim vas da ovaj moj mail, bez mog imena, distribuirate što šire.

[13 – bez datuma]

Nova situacija u pravosuđu:

- Sudije koje na slobodu puste pritvorene, biće premeštene, i Visoki savet sudija ih ubrzo može suspendovati.
- Nijedan sudija ne želi da bude upućen u „Sulh Ceza Hakimlikleri: Krivični sud mira“ po mere lišenja slobode.
- Svim sudijama koje nisu pritvorene/uhapšene pretili da budu na spisku u bilo kom trenutku! Sudije lišene slobode imaju ograničen (skoro nikakav) kontakt sa svojim porodicama i advokatima.
- Većina advokata ne želi da brani pritvorene/uhapšene sudije.
- Grad Y: tokom saslušanja, jedan sudija je sam bio zadužen za 37 sudija i tužilaca i nije postavio nijedno pitanje, a onda je sve njih uhapsio tvrdeći da mu je tako naloženo iz Ankare. U istom gradu, uhapšenima nije dozvoljeno da promene odeću, ispune osnovne potrebe, niti da komuniciraju bilo sa kim.
- Na spisku je ime tužioca A.B. koji je umro 57 dana pre nego što su započela hapšenja.
- Sa druge strane, spisak sadrži gradove u kojima sudije rade, ali ne prikazuje aktuelno stanje, već gradove u kojima su radili pre 2 godine.
- Sve ove informacije pokazuju da je spisak sačinjen pre bar 2 godine.

Trenutna situacija u javnim institucijama:

1. Ministarstvo obrazovanja je otpustilo 60.000 nastavnika.
2. Ministarstvo finansija 2.000 zaposlenih.
3. Obaveštajna agencija 100 zaposlenih.
4. Sve vojne sudije.
5. Skoro 3000 sudija i tužilaca.
6. Niko iz javnih institucija ne može da putuje u inostranstvo.
7. Svi dekani javnih i privatnih univerziteta su ostali bez posla. Primorani su da podnesu ostavke i morali su to danas da učine.
8. Novinarske propusnice mnogih novinara su otkazane.
9. Neki novinari su se organizovali i stavili zabranu emitovanja.
10. Neki članovi akademske zajednice su otpušteni.
11. Hiljade policajaca je otpušteno (oko 10.000)
12. Gradonačelnici 247 gradova i varoši su razrešeni.

Večeras je proglašeno vanredno stanje. Naime, sva ljudska prava mogu biti ukinuta. Svima od 18 do 60 godina može biti uspostavljena javna obaveza. Sve može biti konfiskovano.

[14 – bez datuma]

IZVEŠTAJ SUPRUGE:

(sudija): pritvoren i uhapšen

Po pritvaranju, mogao je da kontaktira svoju suprugu po prvi i poslednji put. Razgovarali su telefonom nekoliko minuta. Tokom saslušanja upitali su ga:

Sa kim ste bili tokom udara i o čemu ste razgovarali?

U koju školu ste išli?

Koji pripremni centar (turski: Dershane) ste pohađali?

Da li ste učestvovali u brojanju glasova tokom izbora za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine?

Da li ste zabeležili rezultat brojanja?

Advokat sudije iz straha više ne odgovara na pozive.

[15 – bez datuma]

Nema dokaza ni za jedan od naših slučajeva. Video sam to iz predmeta kolega koji su sa mnom u zatvoru. Samo postoji spisak. Tužioci kažu „Imam samo spisak i postoji naredba o poverljivosti, tako da ne mogu ništa više da vam pokažem.“

[16 – bez datuma]

Koji pripremni centar za testiranje ste pohađali?

U Turskoj, da biste upisali bilo koji fakultet, morate da položite „nacionalni univerzitetski prijemni ispit“. Usled nedostataka turskog obrazovnog sistema, uglavnom/posebno srednjih škola, pohađaju se ispitni propremi centri. Postoje kursevi/časovi koji vas pripremaju za nacionalni prijemni ispit pri ovim pripremnim centrima. Veoma je teško položiti nacionalni prijemni ispit bez pripremnih centara koji su osnovani u privatnom sektoru na osnovu zakona.

Za neke od pripremnih centara se veruje da su bliski Gulenistima. Postavljanjem ovakvog pitanja tužilaštvo želi da zna da li postoji veza između vas i Gulena. Da ironija bude veća, deca mnogih aktuelnih političara, uključujući i predsednikovu, pripremana su u ovim centrima. Zasiurno, većina tužilaca/sudija koji su sada na funkcijama ili članovi njihovih porodica takođe su pripremani u ovim centrima. I najverovatnije su i sami veoma uplašeni postavljajući ova pitanja sudijama koje su uhapšene zbog činjenice da su i sami išli u ove centre.

Da li ste učesvovali u brojanju glasova tokom izbora za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine?

Da li ste zabeležili rezultat brojanja?

Kao što se sećate, postojale su tri vrste kandidata tokom izbora za Visoki savet: 1. YARSAV, 2. Udruženje pravosudnog jedinstva (naklonjeno vlasti) i 3. nezavisni kandidati (navodno, neki od nezavisnih kandidata su bliski Gulenistima ili Gulenovom pokretu, odnosno sada terorističkoj organizaciji).

Neke sudije su imale ulogu u postupku izbora, kao u svakom postupku izbora. Neko mora da prebroji glasove. Neke sudije i tužioci su želeli da posmatraju postupak izbora samo boraveći u sudovima. Ovakvih je bilo puno. Mnoge sudije nisu verovala jedne drugima i želele su da zaštite svoje glasove, kao i u svakim drugim izborima ili različitim aspektima života.

Zašto su tužioci postavljali ova pitanja?

Postavljali su ih jer su želeli da saznaju koje kandidate ili grupe ste podržavali. Jednostavno, pokušavaju da zaključe za koje kandidate ste galsali. U skladu sa vašim glasom oni određuju kakav ste sudija (YARSAV, naklonjen vlasti ili nezavisan).

Prilično je očigledno da ukoliko ste glasali za Udruženje pravosudnog jedinstva (naklonjeno vlasti) onda svi znaju da ste bezbedni. Ništa vam se ne može dogoditi. Ne verujem da je bilo ko na listi od 2735 sudija član Udruženja pravosudnog jedinstva (naklonjenog vlasti).

Oni svoje članove štite od ove istrage. Trenutna sudska administracija i sudije i tužioci koji vode naše postupke su članovi Udruženje pravosudnog jedinstva.

[17 – 28/7/2016]

Tužilaštvo u Ankari je naredilo da se sva imovina 3049 sudija i tužilaca koji su pod istragom konfiskuje počev od danas.

Ne idite u inostranstvo, nemojte raditi, budite bez plate, ne prodajte imovinu...

Više nemamo ništa. Više nemamo ni dom, ni auto, ni osiguranje za decu. Postaje sve gore i gore.

Vreme je za umiranje.

[18 – 1/8/2016]

Drage kolege,

Između ostalih protivzakonitih okolnosti, želeo bih da pomenem očigledno kršenje zakona o konfiskaciji i njegovim ogromnim posledicama po naše porodice.

Kao što se sećate, po zahtevu Tužilaštva u Ankari, Krivični sud mira u Ankari (koji je vlast osnovala u suprotnosti sa osnovnim međunarodnim principima, na primer, o bilo kakvom pravnom leku koji se podnese na odluke ovog suda odlučuje iste vrste sudova, zatvoren zaokružen sistem) je naredio konfiskovanje vozila, kuća, akcija/računa u bankama koje pripadaju sudijama i tužiocima, do okončanja istrage.

Zašto je to nama važno?

Kao što znate, suspendovane sudije ne dobijaju platu u punom iznosu, dobijaju polovinu svojih plata, a u slučaju trajnog razrešenja, što je najverovatnije da će se desiti uskoro, neće imati nikakva primanja (plata, naknade i slično) uopšte. Zbog konfiskacije imovine, ne možemo da prodamo svoje nepokretnosti kako bismo sačuvali svoje živote. To je surova kazna po našu decu, supruge i druge članove uže porodice. I dalje smo nevinii osim ako se dokaže da smo krivi. Uopšte ne postoji nikakav dokaz da bi nam se konfiskovala imovina.

Šta kaže zakon o konfiskaciji?

Turski Zakonik o krivičnom postupku pod brojem 5271 u članu 128 navodi „Oduzimanje nepokretnih dobara, prava i kredita.

Član 128

(1) Sledeći navedeni predmeti koji pripadaju osumnjičenom ili okrivljenom mogu biti oduzeti u slučajevima kada postoje značajni osnovi sumnje koji ukazuju da je krivično delo o kom se vodi istraga ili postupak izvršeno i da su proistekli iz odnosnog krivičnog dela:

- a. nepokretna imovina,
- b. transportna vozila za kopno, more ili vazduh,
- c. sve vrste računa u bankama i drugim finansijskim institucijama,
- d. sve vrste prava i kredita fizičkih ili pravnih lica,
- e. vrednosna dokumenta,
- f. deonice u firmama u kojima je akcionar,
- g. sadržina iznajmljenog sefa,
- h. druga imovina koja mu pripada.“

Čak i u slučajevima u kojima su ove nepokretnosti, prava, krediti i druge vrednosne imovine u državini pojedinca koji nije osumnjičenii ili okrivljenii, oduzimanje je takođe dozvoljeno.

(2) Odredbe ovog podstava se primenjuju isključivo na sledeća krivična dela:

a) Sledeća krivična dela na način na koji su predviđena turskim Krivičnim zakonikom;

1. Genocid i zločini protiv čovečnosti (članovi 76, 77, 78),
2. Krijumčarenje migranata i trgovina ljudima (članovi 79, 80),
3. Krađa (članovi 141, 142),
4. Teška krađa (članovi 148, 149),
5. Zloupotreba poverenja (član 155),
6. Prevara (članovi 157, 158),
7. Prouzrokovanje lažnog stečaja (član 161),
8. Proizvodnja i stavljanje u promet narkotika i drugih stimulativnih supstanci (član 188),
9. Falsifikovanje novca (član 197),
10. Udruživanje radi vršenja krivičnih dela (član 220),
11. Zloupotreba u vezi sa javnom nabavkom (član 236),

12. Prevara u ispunjenju obaveze (član 236),
 13. Pronevera (član 247),
 14. Prinudno podmićivanje (član 250),
 15. Podmićivanje (član 252),
 16. Krivična dela protiv državne bezbednosti (članovi 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
 17. Krivična dela naoružane organizacije (član 314) ili snabdevanje takve organizacije oružjem (član 315),
 18. Krivična dela protiv države i špijunaža (članovi 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
- b) Krijumčarenje oružja kako je definisano „Zakonom o vatrenom oružju, sečivima i ostalim sredstvima“ (član 12),
- c) Pronevera na način na koji je definisana Zakonom o bankarstvu (član 22/3 i 4),
- d) Krivična dela na način na koji su definisana u Zakonu o borbi protiv krijumčarenja koja podrazumevaju kaznu zatvora,
- e) Krivična dela na način na koji su definisana u članovima 68 i 74 Zakona o zaštiti kulturnih i prirodnih vrednosti.

(3) Odluka o oduzimanju nepokretnosti se izvršava unosom zabeleške u svojinu.

(4) Odluka o oduzimanju transportnih vozila za kopno, more ili vazduh će se izvršiti unosom zabeleške u svojinu, u mestu gde su registrovana.

(5) Odluka o oduzimanju finansijskih računa se vrši kod banke ili druge finansijske institucije tako što se odmah banka ili finansijska institucija obavesti tehničkim sredstvima komunikacije. Povezana odluka će biti dostavljena banci odnosno finansijskoj instituciji odvojeno. Radnje nad bankovnim računom koje imaju za cilj da spreče odluke o oduzimanju, a koje su preduzete po donošenju ove odluke, ništave su.

(6) Odluka o oduzimanju deonica u firmi izvršava se obaveštavanjem administracije povezane firme i rukovodioca komercijalnog odeljenja tehničkim sredstvima komunikacije odmah.

Povezana odluka će takođe biti saopštena odvojeno i povezanoj firmi i direkciji finansijske institucije.

(7) Odluka o oduzimanju prava i kredita će se odmah izvršiti obaveštavanjem odnosno fizičkog ili pravnog lica tehničkim sredstvima komunikacije. Povezana odluka će biti saopštena i fizičkom ili pravnom licu odvojeno.

(8) U slučajevima u kojima postoje povrede zahteva odluke o oduzimanju, primeniće se član 289 turskog Krivičnog zakonika koji se odnosi na „zloupotrebu prava zaštite“.

(9) O oduzimanju na osnovu odredaba ovog člana odlučuje sudija.“

Član iznad je 21. februara 2014. izmenjen i dodate su mu nove odredbe. U skladu sa novim članom 128, odluku o konfiskovanju može da donese Viši krivični sud i takvu odluku donosi jednoglasno. Nova odredba takođe predviđa da pre naredbe o konfiskaciji Viši krivični sud mora da poseduje izveštaj relevantnih institucija poput Ministarstva finansija, Bankarskog regulatornog i inspekcijanskog odbora.

Po proglašenju vanrednog stanja, Vanredni ukaz sa snagom zakona broj 668 je stupio na snagu. Član 3/i Ukaza navodi da Krivični sud mira odlučuje o konfiskaciji bez izveštaja relevantnih institucija. U hitnim situacijama tužioci mogu da naredbe konfiskaciju, o kojoj odlučuje sud u roku od 5 dana.

Kao što vidite iz članova iznad, i po Vanrednom ukazu sa snagom zakona i turskom Krivičnom zakoniku broj 5271, mora postojati značajan osnov sumnje koji ukazuje na to da je izvršeno krivično delo u vezi sa kojim se vodi istraga ili postupak i da je imovina nastala iz tog krivičnog dela. Ovo je naša imovina koja je stečena zahvaljujući našim platama koje je platila država. Redovno obavestavamo/izveštavamo Visoki savet o našoj imovini. Ukoliko imamo imovinu kojoj ne možemo da objasnimo izvor, to je samo po sebi krivično delo i u vezi sa tim se vode i krivični i disciplinski postupci.

Konfiskacija je proizvoljna upotreba sile i protivzakonita je, očigledno kršenje zakona. Konfiskacija će nas uništiti zbog činjenice da ne možemo da prodamo našu imovinu kako bismo preživeli ove užasne dane.

U stvari, vlast je već pokazala svoju nameru. Prošle nedelje, pre nego što je naredba za konfiskaciju izdata, ministar koji je nadležan za Agenciju za zemljište i druge nepokretnosti najavio je u javnosti: „Dao sam nalog Agenciji za zemljište da ne dozvoli nikakav prenos ni prodaju imovine onih na koje se sumnja. Pre preduzimanja bilo kakvog posla obratit ćete se policiji i tužilaštvu“. Kako što iz ovih objava zaključujete, već su odlučili ko je kriv a ko nije. Potpuno je sramno. Ne samo što nam sudstvo nego i izvršna vlast istovremeno.

[19 – bez datuma]

X je kao sudija upućen u provinciju Y pošto je prethodno dve godine vršio funkciju u provinciji YY. Saslušavao je u predmetima u vezi sa delima terorizma u sudovima posebne nadležnosti. Onda je upućen u svoj rodni grad. Baš kada je razmišljao da započne nov sređen život, priveden je i onda uhapšen pod optužbom da je povezan sa naoružanom terorističkom organizacijom i pokušajem državnog udara bez postojanja apsolutno nikakvih dokaza ili posebnih činjenica, i to sve od strane svojih kolega, koji ga nisu prepoznavali i koji su ga pitali za koga je glasao u izborima za HSYK, održanim 2014. godine. Njegovu imovinu je takođe oduzela turska vlada, a kuću su morali da napuste.

[20 – bez datuma]

Ja sam sedamnaestogodišnji mladić iz Turske. Kada je se neuspeli državni udar dešavao u Turskoj, bio sam u Evropi sa porodicom na odmoru. Moj otac „je bio“ tužilac a majka „je bila“ sudija. Odmah smo se vratili u Tursku jer smo znali da smo nevini, inače bismo ostali u Evropi, moji roditelji su potom uhapšeni, kako bi bilo sprečeno da pobjegnemo pre suđenja. Vlast je preuzela naše bankovne račune i privatnu imovinu. Advokatima je vlast pretila tako da ne prihvate nijedan slučaj, ali i ako bi prihvatili, ne možemo da ih platimo jer nam je vlast oduzela novac. Advokati koje vlast dodeli samo stvaraju sliku da osumnjičeni imaju advokate. Uopšte ne pomažu. Razgovori između osumnjičenih i advokata se snimaju i slušaju. Moje roditelje su stavili u ćelije koje su pre mesec dana korišćene za kažnjavanje, bez ikakvog razloga. Prošlo je 120 dana od kako sam poslednji put imao bilo kakav vid komunikacije sa svojom majkom. Kada ih pitam, ne odgovaraju mi zašto je naša komunikacija zabranjena. Predmet mojeg oca i moje majke je zajednički i nema razlike između njihovih slučajeva. Nju su prošle nedelje prebacili u drugi zatvor u Y. koji je 5 sati vožnje udaljen od naše kuće i kada smo pozvali da pitamo za nju, rekli su da je još uvek zabranjeno da stupimo u kontakt sa njom. Nisam primio nikakav odgovor na moje zahteve. Kao što sam ranije pomenuo, prošlo je 4 meseca od kada sam video svoju majku. Ovo je protivzakonito pod svim okolnostima. Ja sam samo sin koji želi da vidi svoju majku, kakvu bih opasnost mogao da prouzrokujem!

[21 – bez datuma]

Ja sam turski student na Pravnom fakultetu Univerziteta u Ankari. Po neuspehom državnom udaru u Turskoj, 15. jula, moj otac, koji je bio sudija, protivzakonito i bez bilo kakvog opravdanog pravnog osnova i pravno obrazloženog dokaza uhapšen je i proteran sa posla, iako nije bio uključen u taj katastrofalan događaj, kao častan sudija koji je služio svojoj zemlji mnogo godina. Kada je čuo o navodima o svojoj i umešanosti svojih 140 kolega u državni udar (samo sudija Vrhovnog suda je 140, ukupan broj razrešenih sudija je oko 4000), nije ni pokušao da pobjegne već je radije ostao kod kuće da čeka policiju. Zatvor zatvorenog tipa u kojem je moj otac zadržan je nova građevina sa velikim brojem problema, poput nedovršenih instalacija za grejanje, struju i vodu, uz higijenske nedostatke. Ukratko, pogoršavanje svih uslova ima očigledan cilj da ih izloži nervnom slomu, da ih porazi i

zatraži, na način koji bi ih naterao da pribegnu priznanju izvršenja dela koje nikada nisu učinili kao jedinom načinu da se spasu. Oko 140 ranijih sudija Vrhovnog suda su takođe u samicama pod istim uslovima kao i moj otac.

Vlast, u međuvremenu, iskorišćavajući vanredno stanje koje je proglašeno posle pokušaja državnog udara, nastavlja da hapsi novinare koje smatra protivnicima kako bi ugušila opoziciju i usmerila sve medije u zemlji u skladu sa svojom politikom, idući do te mere da svakodnevno hapsi i obične građane koji na svojim nalogima na društvenim mrežama dele suprotne političke stavove. Sa druge strane, mediji i nalozi na društvenim mrežama koji su naklonjeni vlasti proglašavaju protivnike izdajnicima, vređajući i omalovažavajući ih, kao bi stvorili haotičnu i nesigurnu atmosferu u kojoj diskriminacija i polarizacija protiv nas prevladava, zajedno sa zatrašujućim i isključujućim govorima mržnje. Nedavno, moj deda, koji je okrivljen zbog preuzimanja aplikacije za slanje poruka na pametnim telefonima koja se zove „by lock“, pušten je posle 4 dana pritvora, zbog činjenice da nije mogao da koristi pametni telefon zbog oštećenja vrhova prstiju. Sve u svemu, Damoklov mač visi iznad cele moje porodice. U međuvremenu, moja majka koja boluje od raka od 2008. prima hemoterapiju jer joj se rak vratio usled teških okolnosti posle nesrećnih i stresnih događaja koje je nedavno iskusila. Iako je ispunila uslov za ranu penziju zbog psihičkog invaliditeta, izbačena je sa posla bez obrazloženja poslednjom proglašenom uredbom. Biće uskraćena za svoje osiguranje, koje je neophodno kako bi platila svoje lečenje, 100 dana posle razrešenja.

Moja sestra koja je upravo završila svoj pripravnčki staž kod advokata suočena je sa nizom odbijanja u svojim pokušajima apliciranja za posao u advokatskim kancelarijama zato što je ćerka zatvorenika koji je uključen u pokušaj državnog udara.

Kao poštovani ljudi koji su vodili ugledan život, naši životi su se odjednom okrenuli naopako. Usled nedostatka osećaja pravde i nepristrasnosti turske sudske vlasti za žalbu, razmotrili smo da se obratimo vama, kao poslednjoj nadi, kao autoritetu koji je u mogućnosti da izrazi našu zabrinutost i svireposti kojima smo izloženi zbog neprestanog kršenja i progona.

Srdačan pozdrav,

[22 – bez datuma]

Ćerka sam sudije Vrhovnog suda. Moj otac je bio sudija Vrhovnog suda (Yargıtay) ukupno više od 30 godina u Turskoj. U zatvoru je više od 2 meseca bez ikakve optužbe ili dokaza protiv njega. Nikada nije bio povezan ni sa jednom religijskom zajednicom a ipak je optužen da je povezan sa religijskim pokretom. Uvek je bio privržen sekularista. Kritikovao je Erdoganov režim godinama, kada je mogao, u vezi sa korupcijom u vlasti i ciljem da naškodi sekularistima. Odlučivao je u slučajevima na osnovu neuspeha vlasti da uredi problem trgovine drogom u školama. Sudije Vrhovnog suda, kao što možete da pretpostavite, imaju najveću sigurnost posla koju garantuje Ustav. Mora se poštovati procedura da bi se razrešio sudija Vrhovnog suda. Način na koji je on uklonjen sa funkcije je u suprotnosti sa Ustavom, ali i u suprotnosti sa međunarodnim pravom. Mi, njegova porodica, imamo dovoljno dokaza koji ukazuju na to da trpi maltretiranje, poput uskraćivanja čiste vode i hrane. Veoma sam razočarana što međunarodna zajednica ignoriše ove nezakovitosti. Molim vas, recite mi kako da pomognem svom ocu. Ja sam tinejdžerka srednjoškolka. Moj otac je bio sudija, častan, poštovan sudija, bio je veoma uspešan u svom poslu, posle 6-7 godina svog staža, napredovao je u višeg sudiju inspektora i posle nekoliko godina je ponovo napredovao u glavnog sudiju inspektora, puno je putovao. Posle 15. jula, moj život se u potpunosti promenio. Moj otac je uhapšen, kao član „terorističke organizacije“. Pokušavam da razumem šta je uradio. Zašto mu ti ljudi nikada nisu pružili priliku da se brani, već 4 meseca? Zašto su nam uzeli sav novac? Zašto su ovi ljudi toliko zli, zašto ne poštuju prava drugih ljudi? Zašto nas niko ne sluša?

[23 – bez datuma]

Doktor sam medicine. 12 godina sam u braku sa javnim tužiocem X i imamo dva sina. Moj suprug, naša deca i ja smo uveče 15. jula bili kod kuće i moj suprug je bio zatečen u svom upitnom izrazu. Bili smo prestravljeni kada smo videli pokušaj državnog udara na televiziji.

Uveče 16. jula, videla sam ime svog supruga na spisku progonjenih sudija i tužilaca.

Ujutru 17. jula, moj suprug je primio poziv od suda iz Y. Pošto je primio poziv, otišao je do suda, gde je uhapšen u svojoj kancelariji i od tog trenutka naši životi su se okrenuli naglavačke.

Ovaj državni udar je izvršila teroristička organizacija koja se nalazi u Turskim oružanim snagama. Ne mogu da razumem kako su moj suprug i druge (oko 3000) sudije i tužioci bez dokaza povezani sa ovim odvratnim udarom. Policija nam je pretresla kuću kao da smo kriminalci, u odsustvu javnog tužioca, čak kao da smo izdali državu. Posle 4 dana u pritvoru, moj suprug je oteran u sud. Sud je odlučio da ga uhapsi, bez dokaza, zbog članstva u terorističkoj organizaciji.

Uveče 20. jula, moj suprug je poslat u zatvor zatvorenog tipa Y. „Moguće vraćanje smrtne kazne“ u vestima i situacija u kojoj se moj suprug našao iako nije kriv, doveli su me do neobjašnjivog psihičkog stanja.

Tokom prvih 10 dana ni meni ni našem advokatu nije bilo dozvoljeno da vidimo mog supruga ni na koji način.

Prigovor mog supruga iz zatvora i našeg advokata spolja bili su odbačeni.

Bili su nam omogućeni samo zatvoreni razgovori posle 10. dana.

Moj suprug je tražio tekstove zakona koji su doneti ukazom tokom vanrednog stanja od uprave zatvora, ali je i ovaj zahtev odbijen.

Imovina svih 2847 sudija i tužilaca je zamrznuta.

Traženo je da napustimo naš smeštaj u roku od 15 dana od obaveštenja.

Mojeg supruga i ostale sudije i tužioce je Visoki savet sudija i tužilaca otpustio 24.08.2016.

Moj suprug je u zatvoru proveo 42 dana bez krivičnog dela. Moj suprug je stigmatizovan od strane društva, profesije a naše pravo da živimo zajedno nam je oduzeto. Ovo je nepravedno a nemamo mogućnost da branimo svoja prava.

Moj suprug je dobar otac. Mnogo voli našu decu. Nije ga interesovala politika. Najvažnije stvari u njegovom životu su pravda i porodica.

Očajna sam u svakom pogledu.

[24 – bez datuma]

Moj suprug je bio sudija u Y. 16. jula 2016. dok je radio svoj posao, suspendovan je sa svoje funkcije i istovremeno je objavljena odluka o njegovom zadržavanju. Kada smo videli odluku o zadržavanju bili smo svi potrešeni zbog njegovih 2846 kolega koji su bili u istim uslovima. Ne mogu da razumem kako mogu da znaju da je moj suprug kriv za državni udar, kada je prošlo samo 12 sati od kada se on desio? Moj suprug se kartao u kafiću u našem komšiluku.

Ostao je u pritvoru dva dana, a onda odveden na ispitivanje. Tužilac ga je pitao sledeća pitanja:

Gde ste bili u vreme pokušaja državnog udara?

Da li ste upoznati sa FETÖ, da li ste pohađali neku od FETÖ škola, da li su ih Vaša deca pohađala, da li je Vaša supruga povezana sa FETÖ?

Da li je neko od Vaših prijatelja povezan sa FETÖ? Ukoliko jeste, recite nam njihova imena.

Moj suprug je imao alibi gde se nalazio te noći. Ali tužilac nije o tome istražio. Takođe, moj suprug je rekao da nije ni na koji način povezan sa FETÖ. Ipak posle svega je uhapšen uz samo 10 minuta dugačko suđenje.

Zastrašujuća okolnost je da su ih doveli u grupama od po 6-7 osoba i saslušali tokom 3-4 minuta po osobi. Zar ovo nije protivzakonito? Naš advokat nam je rekao da je posle suđenja čuo razgovor jednog

tužioca. On je sagovorniku telefonom rekao „Ne možemo nikoga da uhapsimo sa tim dokazima već samo na osnovu spiska odozgo.“

Ne postoji nikakav dokaz za krivicu mojeg supruga ali je on uhapšen 20. jula 2016. Poslat je u zatvor u Y. Tokom prvih četiri dana nismo mogli da dobijemo nijednu informaciju o njemu. Nismo znali da li je još uvek živ ili je umro. Bila sam jako zabrinuta za njega. Nisam mogla da spavam te noći. Posle ova četiri dana, dobili smo informacije o njemu. Onda su počele posete bez kontakta. Iako je prošlo 48 dana i dalje ne možemo da dobijemo posetu sa kontaktom. Obično ih dozvoljavaju jednom mesečno. Ne dozvoljavaju naša pisma. Moj suprug i njegovi prijatelji pišu zahteve iz zatvora, ali ih niko ne dostavlja nadležnima. Nisu im dozvoljeni olovka i papir. Tako da ništa ne mogu da napišu. Moj suprug je video svog advokata samo jednom u ovih 48 dana i tokom tog susreta, stražar ih je nadzirao. Nije ni za šta optužen. U julu 2016. otišla sam u njegovu kancelariju u sudu da preuzmem njegove lične stvari. Njegovo ime je uklonjeno, a njegova kancelarija pretresena bez odobrenja. Zamalo da ni ja nisam mogla da odem do nje. Uzela sam lične stvari svog supruga uz izveštaj.

U sredu 24. avgusta 2016, HSYK je razrešio mojeg supruga i 2846 sudija i tužilaca samo jednom odlukom. Posle ovoga, 2. septembra 2016. HSYK je razrešio još sudija i tužilaca, ukupno 3390 njih. Imena razrešenih sudija i tužilaca i brojevi njihovih predmeta su objavljeni na internetu. Većina njihovih supružnika je takođe otpušteno sa svojih poslova upravo zbog njihovih razrešenja. Velikom broju njih su i licence oduzete. Ja sam nastavnik i bojim se da će i mene otpustiti. Zbog toga vam šaljem ovaj email iz internet kafea koristeći drugu email adresu.

[25 – bez datuma]

Ja sam supruga javnog tužioca X koji je trenutno uhapšen u Y Instituciji visoke bezbednosti za izvršenje sankcija zatvorenog T tipa.

Moj muž je uhapšen dok je bio na funkciji javnog tužioca u Y na osnovu optužbe da je član FETÖ/PDY terorističke organizacije kao i za delo pokušaja da svrgne vlast. Odluke i/ili kazne suspenzije, otkaza ili razrešenja sa posla koje su donete ili nametnute mnogim javnim službenicima izvan su sudske kontrole. Ravnoteža između tužilaštva i odbrane se ne može održati i drastično se pogoršava na štetu odbrane; navodi o upotrebi nasilja, pretnji i maltretiranja pri izvršenju kazni nad pritvorenima se drastično povećavaju, i zaloga je uspostavljena na imovini ovih ljudi ili im je imovina oduzeta na nepravičan način, a oni lišeni mnogih garancija koje im pruža Ustav, posebno slobode da zahtevaju svoja prava i načelo prirodnog sudije.

Sa druge strane, donet je niz amandmana na Ustavne odredbe koje uređuju Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca 7. maja 2010, a među njima su oni kojima se menja sastav Saveta u pogledu imenovanja njegovih članova i načina formiranja. Kroz ove izmene, usvojena je nova procedura imenovanja i izbora koja omogućava sudijama i tužiocima da imenuju i biraju članove Vrhovnog saveta sudija i javnih tužilaca. Ova nova zakonska rešenja, koja su u skladu sa principima demokratske pravne države, nažalost u praksi su dovela do nepravične i protivzakonite prakse onih koji pobeđuju na izborima protiv onih koji izgube. Osvrt na istoriju Vrhovnog saveta sudija i javnih tužilaca u poslednjih, na primer, samo dve godine bio bi dovoljan da se razumeju ova pitanja. Ispitivanje na koji način su članovi Udruženja pravosudnog jedinstva, koji su pobeđili na izborima, napredovali na više funkcije i kako su članovi drugih udruženja koja nisu pobeđila na izborima razrešeni sa svojih funkcija i zvanja bilo bi dovoljno da se ova činjenica dokaže. Mišljenja sam da bi pažljivo ispitivanje odluka o izboru i premeštaju sudija i javnih tužilaca pre i posle velikih istraga bilo dovoljno da se ova pitanja razumeju. Takođe bih želela da istaknem da, odmah posle pokušaja zloglasnog (!) državnog udara 15. jula 2016. godine, Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca je održao sastanak već sutradan na osnovu prigovora ljudi na političkim funkcijama i suspendovao više od tri hiljade sudija i javnih tužilaca, a pravosudni imunitet ovih sudija i tužilaca je ukinut, što je omogućilo

da se protiv njih vodi istraga, dok je Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca razrešio funkcija više od dve hiljade sudija i javnih tužilaca na osnovu optužbe za neuspeli državni udar.

Moj suprug je uhapšen protivzakonito. Dozvolite da ovako objasnim:

- 1- Nema pominjanja radnji koje navodno predstavljaju krivična dela za koja je okrivljen ni u odluci koja je doneta u vezi sa hapšenjem niti u odluci o produženju pritvora.
- 2- Nužnost njegovog hapšenja nije nikada objašnjena na konkretan i razuman način ni u odluci o hapšenju niti odluci o produženju trajanja pritvora. Ukoliko bi bio pušten ne bi imao nikakav razlog da pobjegne niti da izvrši neko krivično delo. Ovo je iz razloga što:
 - a) Sva njegova imovina je oduzeta. Kao deo ovih mera koje je vlast nametnula, njegovi računi u banci su blokirani i nisu slobodni za korišćenje, prema tome, on uopšte nema novca.
 - b) On čvrsto veruje da će istraga protiv njega biti zaključena pozitivnom odlukom i da će biti vraćen na funkciju. Kao posledica toga, nema razloga da beži.
 - c) Moj suprug nikada nije pokušao da beži pre nego što je uhapšen. Pošto je bio pozvan telefonom, odmah je otišao da se pojavi na mestu na koje mu je rečeno. Ipak, ispitivanje i inspekcija su izvršene pre nego što je odluka da se uhapsi doneta, odnosno odluka o produženju pritvora, kako bi se saznalo i utvrdilo da li bi mogao da pobjegne ili ne. Sa druge strane, uvek je govorio „Nisam pobjegao niti ću jer znam i verujem da sam nevin i nisam izvršio nijedno krivično delo.“
 - d) Ni pravosudni ni administrativni organi nisu utvrdili ili napravili procenu o pokušaju bekstva ili rizika za bekstvo niti, još važnije, niti su razlog (razloge) dovoljne za osnovanu sumnju ikada pomenuli u ovim odlukama.
- 3- Posle jednostavnog ispitivanja iskaza mog supruža, koji je uzet u javnom tužilaštvu, može se jednostavno zaključiti da pitanja koja su mu upućena nisu direktno povezana sa radnjama koje navodno predstavljaju krivično/a delo/a za koja je okrivljen već su povezana sa pitanjima koja se tiču slobode misli i mišljenja.

Evo nekih od ovih pitanja:

- * Koju ste školu pohađali?
- * Gde ste stanovali dok ste studirali na fakultetu?
- * Da li ste radili ili bili predstavnik ili član nekog tela dok ste pohađali studije na fakultetu?
- * Za koga ste glasali na izborima za Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca?
- * Da li ste ikada na društvenim mrežama imali objave protiv vlasti?
- * Da li ste sa svojim prijateljima razgovarali protiv vlasti?

Kao vrhunac svega ovoga, moj suprug su razrešili funkcije na osnovu potpuno neutemeljenog navoda kojem nedostaju dokazi. Saslušavanja i istraga koja je započeta dosta ranije pre nego što je imenovan na funkciju i u kojima nikada nije učestvovao ni kao sudija ni kao tužilac predstavljene su kao osnov za razrešenje. Nasuprot činjenici da bi svako trebalo da bude odgovoran za sopstvene radnje i postupke u skladu sa načelom subjektiviteta krivične odgovornosti i subjektiviteta kazne, okrivljen je za radnje i postupke za koje se navodi da je neko drugi učinio.

[26 – bez datuma]

X (sudija) je rekla da tokom saslušanja tužilac nije imao dokaze osim spisak ispred sebe. Veruje da spisak i pitanja dolaze iz centra vlasti.

Tokom saslušanja upitana je:

Tokom pokušaja državnog udara, sa kim ste bili i o čemu ste razgovarali?

Koju srednju školu ste završili?

Koji pripremi centar za testiranje (turski: Dershane) ste pohađali?

Da li ste učestvovali u brojanju glasova za izbore za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine? Da li ste zabeležili brojanje?

Videla je da je ispred njih spisak od dve strane. Ona je bila jedina osoba koja je puštena na slobodu tog dana. Tužilac joj je rekao da je sada u pravoj opasnosti zbog odluka koje je donela. Rekla je da su svi pitali o pripremljenom spisku od 1500 imena i na kojem svako u svakom trenutku može da se nađe.

Prisustvovala je tome da neke sudije koje su lišavale slobode druge sudije plaču tokom postupka.

[27 – bez datuma]

Drage kolege,

Mi, 3500 sudija i javnih tužilaca, razrešeni smo svojih funkcija bez ikakvog dokaza i bez mogućnosti odbrane, štaviše okrivljeni da smo učestvovali u državnom udaru!

To nije sve, ono što smo doživeli u našoj zemlji od pokušaja državnog udara 15. jula je gore od najgore noćne more;

Bez predstavljanja bilo kakvih dokaza, lišeni smo slobode, stavljene su nam lisice u prisustvu i naočigled svojih kolega, zaposlenih, članova porodice, dece, pretučeni, vređani, mučeni i uhapšeni, izolovani.

Bračni parovi su hapšeni istovremeno i deca su ostavljena sama. Neka od naše dece su poslata u sirotišta iz ovih razloga. Koleginice u trudnoći su izgubile nerođenu decu usled maltretiranja. Neke su se prevremeno porodile. Neke su imale sreće da im bude dozvoljeno da doje decu u zatvoru.

Ovaj tekst nije scenario za horor film. Samo gola istina! Ovo je sažetak onoga što smo iskusili u poslednja dva meseca. Možemo da prepoznamo svaki događaj, od osobe do osobe.

U ovom trenutku, ovo se može nazvati genocidom u Turskoj. Jer, pored tretmana koji se vodi nad nama, na meti su i naši članovi porodica, supružnici i deca. Naši supružnici, čak i naši rođaci, takođe su otpušteni sa svojih poslova a deci je u nekim slučajevima odbijen upis u državne škole.

Sva naša imovina koja je stečena našim platama je oduzeta a ušteđevina u bankama konfiskovana. Naše kreditne kartice su blokirane i naše porodice osuđene na gladovanje.

Da ponovimo, svi ovi događaji su se desili bez ikakvog dokaza. Nijedno obaveštenje nije pruženo za bilo kakvu radnju koja je nad nama preduzeta, ni za oduke o produženju pritvora. Većina nas čak ni ne zna svoje brojeve predmeta, naši advokati su uhapšeni i teško nam je da nađemo advokate koji će nas zastupati, sudije za prethodni postupak su razrešene. 188 sudija viših instanci, 4 člana Višeg saveta sudija i tužilaca i 2 sudije Ustavnog suda su uhapšene.

Ukratko, u okviru stvorenog užasavajućeg i terorističkog okruženja, naša prava na pretpostavku nevinosti, subjektivitet krivičnog dela i kazne i čak zakonitosti su brutalno prekršena.

Naš jedini zahtev je za fer suđenjem uprkos uništavanju naših života. Zato što znamo da nismo uljučeni u aktivnosti državnog udara! Ovo je poznato vlastima u Turskoj. Razlog ove svireposti je što nismo članovi pravosudne organizacije (Udruženja pravosudnog jedinstva) koje podržava vlast i, kao posledica, označeni smo kao protivnici. Molimo vas, budite uvereni, ovo se takođe može dokazati.

Molimo vas, stupite u kontakt sa nama. Potražite način da nas kontaktirate. Razumećete koliko je užasna situacija ukoliko nađete priliku za bilo kakav kontakt sa nekoliko nas.

Molimo vas i da pratite faze istrage i postupka suđenja. Molimo vas razgovarajte sa nadležnima i našim advokatima, molimo i da proučite naše predstave i molbe Evropskom sudu za ljudska prava.

Primetićete da neće biti suđenja. Dok je 3500 sudija i javnih tužilaca uhapšeno bez ijednog dokaza! Mi smo ljudi od prava a ne zaverenici državnog udara.

Osuđujemo i odbacujemo svaki državni udar. Ali ne možemo da pronađemo način da dokažemo našu nevinost zbog nametanja genocidnog i užasnog okruženja u našoj zemlji. Vi ste ti koji će omogućiti da se naši glasovi čuju iz ovog dubokog bunara.

P.S. Od 21.9.2016. godine sam u samici (izolovanoj ćeliji) bez ikakvog razloga.

X (sudija u zatvoru)

[28 – bez datuma]

Moj suprug X koji je bio javni tužilac 16 godina, lišen je slobode posle zločina neuspelog državnog udara, koji se dogodio 15. jula, dok je bio javni tužilac.

Saznala sam za užasan pokušaj udara iz poziva mog supruga pošto je on gledao vesti na televiziji uveče 15. jula. U to vreme, moj suprug je radio na svojim predmetima koje je doneo kući iz suda u Y, dok sam ja bila sa svojom porodicom u YY. Bili smo prestravljeni zbog vesti na televiziji kao građani čija je istorija puna državnih udara. Uveče 16. jula, videla sam ime svog supruga na sajtu lista „Sabah“ uz naslov „Sudije i javni tužioci umešani u državni udar“. Čim sa tam to videla, vratila sam se u Y sa svojom porodicom. Ujutru 17. jula, otišli smo u sud pošto je moj suprug dobio poziv od Glavnog javnog tužilaštva u O. I, od tog trenutka, našla sam se u sred situacije, po prvi put u životu i istinski želim da niko ne proživi tako nešto.

Moj suprug je ispitivan sledećim pitanjima:

- Da li su, tokom školovanja, on ili njegova supruga, njegova braća, odsedali u kući ili spavaonici koja pripada naoružanoj terorističkoj organizaciji?
- Pretplate na koje časopise ima sada ili je imao u prošlosti?
- Da li ima novac u banci i sa kojim bankama je imao transakcije u prošlosti do tog dana?
- Da li ga je teroristička organizacija kontaktirala?
- Da li je bio prisutan na biračkom mestu tokom izbora za Vrhovni savet sudija i tužilaca (HSYK), da li je bio posmatrač i da li je u to vreme koristio kameru?
- Da li je bio svestan pokušaja državnog udara?

I iako su njegovi odgovori na sva pitanja bili „ne“, pritvor i naredba za pretresanje su izdati iz razloga što je bio član oružane terorističke organizacije.

Naša kućna adresa u toj odluci je kuća u kojoj smo živeli 3 meseca i to pre 15 meseci. Naša kuća je pretresana bez prisustva javnog tužioca pošto je ponovo izdata naredba za pravu adresu. Tokom pretresanja, zaplenjeni su kompjuter, koji je dala država, i USB nosač memorije sa odlukama, telefon koji sam koristila ranije i koji je van funkcije nađen među igračkama naše ćerke i 3 CD-a sa fotografijama sa naših putovanja, bez ostavljanja njihovih kopija nama.

Na kraju perioda pritvora koji je trajao 4 dana, u sudu, uručen je nalog za hapšenje usled članstva u terorističkoj organizaciji koja je sadržala samo navedena krivična dela bez ukazivanja na to koji su dokazi koji ukazuju na članstvo u terorističkoj organizaciji, gde i kada je postao njihov član, koje radnje je preduzeo za tu oružanu organizaciju i na isti način bez ukazivanja na dokaze njegovog pokušaja da ukine ustavni poredak i na koji način je izvršio ova dela.

Zaista se užasno osećam kada čitam ove optužbe...

Moj suprug je poslat u zatvor u Y zatvorenog tipa, 20. jula.

Bila sam zaprepašćena povicima javnosti „Želimo smrtne kazne“ kao i komentarima predsednika i političara „Biće učinjeno sve što zatražite“. Ovo iz razloga što nas pamte uz osobe koje su pokušale državni udar i zadesilo nas je dok smo nevini, ali kada „smrtna kazna“ bude vraćena...

Dragi članovi, ni mi ni naši advokati nismo mogli da stupimo u kontakt sa mojim suprugom prvih 10 dana.

- Primedbe, koje je moj suprug iznutra i naš advokat spolja uložio, odbijene su.
- Možemo da organizujemo posetu bez kontakta tek posle 10. dana.
- „Zastupnika“ možemo da dobijemo tek 9.8.2016.
- Posete sa kontaktom su zabranjene.
- Možemo da koristimo pravo da razgovaramo telefonom svakih 15 dana a prvi put 18.8.2016.
- Slanje pisama je još uvek zabranjeno.
- Razmena dokumenata je zabranjena tokom sastanka sa advokatom.
- Sastanci sa advokatom su uz prisustvo čuvara i snimaju se kamerom.
- Saznala sam od svog supruga da su zahtevi za tekstovima uredbi, izdatih tokom vanrednog stanja, koje je moj suprug a verovatno i sve uhapšene sudije i tužioci, tražio od zatvorske uprave, neispunjeni.
- Prvog dana posete, saznala sam da naučni časopisi i ukrštenice, koje sam predala zatvoru za svog supruga, nikada do njega nisu stigli.
- Saznala sam od svog supruga da zahtevi za propisima i kovertama, koje je moj suprug – a verovatno i sve sudije i tužioci tamo – tražio od uprave zatvora kako bi pisao prigovor, nisu ispunjeni.
- Imam zahtev koji je moj suprug napisao za Evropski sud za ljudska prava ali imam sumnju da li će on stići uopšte.

Pokušavam da svoje prilike objasnim svakome i svuda kako bi se čulo o mojoj situaciji u kojoj više ne mogu ni da dišem.

[29 – bez datuma]

Drage kolege,

Kao što znate, Visoki sudski savet je razrešio 2847 sudija i tužilaca 24. avgusta 2016. odlukom broj 2016/426.

Savet nije dozvolio pravo na odbranu nikome od ovih razrešenih sudija i tužilaca. Naime, Savet je odlučio o razrešenju a da sudije nisu imale odbranu u vezi sa tim.

Savet u svojoj odluci tvrdi da, pošto je zaključio da postoji doslednost/spoj i odnos/veza između sudija i tužilaca i organizacije FETO/PDY, o razrešenju ovih sudija i tužilaca je jednoglasno odlučeno na osnovu vanrednog ukaza broj 667, član 3.

Posebno, Savet nije koristio reči „članovi organizacije“. Šta time hoću da kažem: 2847 sudija i tužilaca su okrivljeni da su članovi terorističke organizacije tokom krivične istrage koja je u toku. Međutim, Savet je izbegao da se opredeljuje za reč „član“. Radije koristi reči „veza, spoj i/li odnos“.

Uprkos ovom opredeljenju u odluci, zamenik predsednika Saveta, gospodin Mehmet Yilmaz je davao javne komentare uporno koristeći reč „član“.

Otišao je i korak dalje na svom Twitter nalogu, citirajući „odlučeno je na plenarnoj sednici Saveta da se razreši 2847 sudija i javnih tužilaca za koje je utvrđeno da su članovi FETO terorističke organizacije“. Kao čelnik sudske uprave, gospodin Mehmet Yilmaz je već odlučio da su 2847 sudija članovi terorističke organizacije. Značenje toga je barem trostruko:

1. Očigledno kršenje prava da se ne bude označen kao kriminalac, uključujući predrasude
2. Pritisak na sudove i tužioce u vezi sa istragom koja je u toku
3. Povreda pretpostavke nevinosti

Pređimo na osnove masovnog razrešenja. Odluka se sastoji od 61 strane opštih komentara i osnova. Ništa se ne može pronaći da se odnosi na specifične činjenice koje se mogu pripisati pojedinačnom sudiji na spisku. Nabrajaju opšte osnove za svakog od nas. Tako da niko ne zna koji se osnov odnosi na kojeg sudiju. Naime, niko ne zna o navodima koji postoje u vezi sa njima samima.

Ovo su osnovi:

1. Zakonite aktivnosti u Pravosudnoj akademiji,
2. Pohađanje profesionalne obuke,
3. Pohađanje kursa engleskog jezika,
4. Studijske posete inostranstvu,
5. Imenovanje na administrativne funkcije poput generalnog direktorata, sudije izvestioca pri Ministarstvu, šefa sekretarijata Ministarstva, kontrolor inspekcijskog tela,
6. Komentari na nalogima društvenih mreža,
7. Prigovori Savetu u vezi sa ovim sudijama,
8. Disciplinska i krivična istraga u vezi sa ovim sudijama,
9. Upiti o sudijama u lokalnim sredinama,
10. Odluke sudija u vezi sa predmetima povezanim sa organizacijom FETO,
11. Izveštaji policije,
12. Odluke sudija koje se tiču otpuštanja policajaca koji se smatraju članovima FETO,
13. Podaci o njihovom društvenom životu,
14. Programi za komunikaciju koje koriste članovi organizacije,
15. Obrazloženja u skorašnjim naredbama o pritvoru i naredbama za hapšenje sudija,
16. Zapisnici sa saslušanja u tužilaštvu,
17. Reči ispovedatelja.

Na primer, odluka ne precizira ništa o meni. Video sam svoje ime na spisku. Ne znam koji od navoda iznad moram da odaberem.

[30 – bez datuma]

Radio sam kao sudija pre nego što me drugo veće Visokog saveta sudija i tužilaca (HCJP) suspendovalo sa funkcije, zajedno sa ostalih 2744 sudija i tužilaca 16.07.2016. posle pokušaja državnog udara 15.07.2016, koji niti sam podržao niti pomogao i protiv kojeg sam svakako. Tako dugačak spisak koji je pripremila Skupština, sazvana rano ujutru, pokazuje da je ova odluka o suspenziji 2745 sudija izvršenje već ranije pripremljenog spiska. Ova odluka je usmerena na uklanjanje sudija koje su nezavisne i nepristrasne. I dalje ne znam koji je razlog zbog kojeg sam ja suspendovan sa svoje funkcije pošto malopre pomenuta odluka o suspenziji meni još uvek nije dostavljena.

Dana 16.07.2016, Glavno javno tužilaštvo u Y je odlučilo o donošenju naredbe za lišenje slobode, pretresanje i oduzimanje koje se odnosi na mene, i to na protivzakonit način i očigledno kršeći pravila o nezavisnosti garantovane sudijama i tužiocima. Na osnovu važećih zakona Republike Turske, sudije i tužioci neće biti pritvoreni niti uhapšeni osim u situacijama u kojima su uhvaćeni in flagrante delicto teškog krivičnog dela. Međutim, Glavni javni tužilac iz Y. je mimoišao zakon, navodeći da se pokušaj

državnog udara i dalje nastavlja kako bi stvorio osnov za tvrdnju za in flagrante delicto u svojoj odluci, kao da sam ja pokušao državni udar. Međutim, ovaj osnov se nije pojavio ni u izveštaju tužioca ni u istraži Krivičnog suda za mir posle postupka pretresanja, oduzimanja i naredbe o lišenju slobode. Za navodno krivično delo su Javno tužilaštvo i Krivični sud za mir predstavili članstvo u naoružanoj terorističkoj organizaciji FETO/PDY (Fetullah teroristička organizacija), bez upućivanja na in flagrante delicto. Kao što se može videti, navodno krivično delo je u postupku za određivanje pritvora pred Glavnim javnim tužilaštvom protivzakonito predstavljeno kao prisustvovanje i podržavanje državnog udara pošto je nemoguće podržavati tvrdnju o in flagrante delicto za krivično delo pripadanja terorističkoj organizaciji. Naša imena kao sudija zaverenika državnog udara su dostavljena medijima iako nije bilo takvih optužbi posle odluka HCJP o razrešenju. Otkrivanje naših imena predstavlja očiglednu povredu pretpostavke nevinosti garantovane Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (EKLjP).

Protivzakonita praksa se nastavila posle postupaka pretresanja, oduzimanja i naredbi za lišenje slobode. Obavezno pravilo Zakona o sudijama i tužiocima broj 2802 koje navodi da će pretresanju prisustvovati advokat ili javni tužilac, takođe je prekršeno. Pored toga, moji elektronski uređaji su oduzeti, umesto da se podaci iz njih kopiraju preuzimanjem njihovih slika.

Pretresanje i lišenje slobode je izvršeno 19.07.2016, tri dana od dana donošenja odluke. Do tog datuma, čekao sam kod svoje kuće bez ikakvog pokušaja da pobegnem. Iako sam bio sudija i niti je postojala sumnja da ću pobeći niti bilo kakav pokušaj da se oduprem policajcu, stavljene su mi lisice iza leđa. Čekao sam više od sat vremena stojeći okrenut ka zidu sa liscama iza leđa u policijskoj stanici kako bi se postupak okončao. Kasnije, zajedno sa drugih 12 sudija i tužilaca odveden sam u pritvorsku ćeliju koja je namenjena za samo četvoro ljudi i koja nije veća od 10 kvadratnih metara. Nisu nam dali ni jastuke ni čebad i nije nam bilo dozvoljeno da koristimo toalet tokom te noći. Tokom svih ovih dešavanja, nije mi bilo dozvoljeno da razgovaram sa advokatom a moja porodica nije imala informacije o mojoj situaciji.

Sledećeg dana, odveden sam u hodnik policijske stanice kako bi postupak bio upućen pred sud. Tokom 15 sati koje sam proveo u pritvorskoj ćeliji, jedino sam dobio malo parče hleba i dve male kriške sira. Čekali smo više od sat i po stojeći okrenuti ka zidu da budemo odvedeni u sud, dok su nam ruke u liscama na leđima, zajedno sa drugim sudijama i tužiocima u policijskoj stanici.

Događaji koji su se odigrali u sudu su takođe bili potpuna sramota. Iako sam odveden u sud oko 14:30 20.07.2016, tužilac je uzeo moju izjavu tek oko 20:30. Primoran sam da čekam u hodniku suda zajedno sa drugih 149 sudija i tužilaca, sa liscama, okruženih policajcima koji nose oružje dugih cevi. Nije nam data hrana niti piće dok smo čekali u sudu.

Tokom davanja izjave, tužilac me pitao veoma lična pitanja koja nisu povezana sa optužbom (u koju srednju školu ste išli, da li Vas je HCJP upućivao u inostranstvo, da li ste nekad bili na godišnjem skupu Pravosudne akademije i slično) i nije se pozivao ni na kakve dokaze. Ja i ostalih 149 tužilaca i sudija smo naterani da čekamo u sudu i nisu nam pružene nikakve informacije posle ispitivanja do 2 ujutru, dok su nam lisice na rukama. Onda su nas odveli u sobu za molitvu u zgradi suda da tu provedemo noć, gde smo čekali i dalje sa liscama tokom noći. Naredni dan je takođe bio sramotan. Na dan 21.07.2016, ja i ostalih 149 tužilaca i sudija smo ostavljeni da čekamo u hodniku suda, sa liscama na rukama na saslušanje kod sudije do 22:00, okruženi policajcima koji nose oružje sa dugim cevima. Još jednom, nisu nam dali nikakvu hranu ili piće tokom ovog vremena.

Uhapšen sam od strane Mirovnog suda krivične nadležnosti po model odluci na dan 21.07.2016. bez pozivanja na bilo kakve dokaze, dokumenta ili informacije, bez postavljanja ijednog pitanja koje se odnosi na optužbu. Sud nije bio u stanju da pokaže tvrdnje da sam bio povezan sa pomenutom terorističkom organizacijom ni kojim se to mojim radnjama smatralo da pomažem i podstrekavam pomenutu terorističku organizaciju.

I dalje sam lišen slobode, od dana kada pišem ovaj prigovor. Kao da odluka o hapšenju nije bila dovoljna, moja supruga i sin su takođe kažnjeni oduzimanjem sve moje imovine (mog automobila, računa u banci, na koje sam primao i čuvao svoju platu, kreditnih kartica i slično). Suspenzija sa funkcije, oduzimanje sve moje imovine, poništenje mog pasoša i hapšenje pri nedostatku sumnje na bekstvo uz kršenje zakona pokazuju sa koliko užasnim progonom se suočavam.

Kasnije, Opšta skupština HCJP me razrešila funkcije a nije mi dozvoljena prilika da iskoristim svoje pravo na odbranu, osnovno ustavno pravo. Odluka o razrešenju je doneta uz pretpostavku da sam povezan sa FETO. Međutim, ova odluka koja je slična odluci o hapšenju takođe nije pružila dokaze koji se odnose na optužbu. Pomenutih 60 strana obrazložene odluke nije čak ni preciziralo moje ime i nije sadržalo individualno objašnjenje o tome kako je pretpostavljeno da sam povezan sa FETO. 2841 sudija i tužilac su razrešeni jednom jedinom odlukom bez individualnog objašnjenja ili opravdanja. To pokazuje da je ova odluka usmerena na čistku hiljada sudija i tužilaca na način koji je protivan vladavini prava. Očigledno je da su odluke o gonjenju i razrešenju pretnja da podriju presudu koja će biti nezavisna i nepristrasna.

Mišljenja sam da su me stavovi, koji su usmereni protiv administracije tužioca koje sam napisao za spise, doveli do toga da budem na spisku razrešenih. Međutim, uvek sam bio fer, nezavisan i nepristrasan sledeći vladavinu prava.

[31 – bez datuma]

Ja sam supruga tužioca. Posle odvratnog pokušaja udara, moj suprug je prvo suspendovan, on je onda razrešen sa funkcije i kasnije, njegova primanja i imovina su konfiskovani. Moj suprug se borio protiv terorizma godinama tako što se sam žrtvovao u periodu u kojem su teroristički događaji bili rašireni i nasilni. Nikada ne zaboravljam da je sudija Vrhovnog suda pri učestalim terorističkim napadima pozvao mojeg supruga i rekao mu: „Moj dragi brate, dok smo gledali vesti o terorističkim sukobima, plašili se za tebe pa smo te molili da ne izlaziš bez oružja radi tvoje bezbednosti“ a moj suprug je u odgovoru rekao: „Moj dragi kolega, moje ruke drže olovku i pišu, ali nisu u stanju da pucaju iz oružja.“ Nikada nije upotrebio svoj pištolj, koji je dobio od vlasti. Moj suprug, koji se borio protiv terorizma u tako opasnim uslovima, nažalost sada je optužen da je član terorističke organizacije.

Mislim da su ove optužbe neverovatne. Skoro 3500 sudija i tužilaca uključujući i mog supruga su razrešeni svojih funkcija na osnovu istih navoda. Oni čine nešto više od četvrtine celokupnog pravosuđa. Razumna osoba ne može uopšte da prizna da je više od četvrtine pravosuđa države povezano sa terorističkom organizacijom.

Odmah pošto je suspendovan, saznali smo da naredba za pritvor izdata za njega, a on je odlučio da se ne povinuje usled nerazumnih, nezakonitih i arbiternih postupanja. Otada se nismo čuli sa njim.

Moje malo dete me pita zašto ne možemo da se okupimo kao porodica i gde se nalazi tata. Šta mogu da kažem svom detetu? Kako mogu sama kao žena da preživim? Ljudi oko nas su počeli da nas doživljavaju kao teroriste. Štaviše, samo poneko ili niko nije ostao da nam pomogne. Zараđивао je svoju platu teškim radom i ulažući najveći napor, a mi ne možemo čak ni da podignemo novac iz banke. Mi smo njegova porodica kojoj je potrebna njegova plata. Toliko nepravedne okolnosti!

Otključavajući vrata uz pomoć bravara i ulazeći unutra bez odgovarajuće opreme, policajci su jurnuli u moju kuću, bilo je sramotno. Na osnovu svedočenja moje komšinice, policajci su, tokom pretresanja u mojoj kući, ožedneli, te ih je ona, učestvujući u pretresanju, poslužila sa malo vode iz frižidera, a oni su odbili da piju, dodajući: „Ništa se ne sme jesti ili piti iz kuće terorista, pazite! I vi to radite.“ Posle ovoga, moja komšinica je donela vodu iz svoje kuće. Sve moje komšije, koje su prisustvovala pretresanju kuće, svedoče o ovom događaju.

Želim da pitam ove policajce koje dokaze oni pribavljaju da otkrivaju da smo teroristi. Ovakav tretman je toliko degradirajući da nismo u stanju da spavamo noću. Svi članovi porodice smo preplašeni da će ponovo jurnuti u našu kuću.

18. jula, otišla sam u zgradu suda kako bih uzela stvari svog supruga, ali sam tretirana kao terorista. Pre svega, nisu mi dozvolili da uđem unutra pa sam im rekla da želim da uzmem lične stvari svoga supruga. Sat vremena kasnije, ušla sam u zgradu suda. Hvatajući me za ruku, policajac me zaustavio i rekao da ću u kancelariju svog supruga ići pod njegovim nadzorom. Sprečavajući da me uhvati za ruku, popeli smo se uz stepenice i on se sastao sa načelnikom odeljenja. Rekli su mi da mogu da uzmem lične stvari svog supruga uz video snimanje i vođenje zapisnika. Zatim, krenuli smo ka kancelariji, policajac koji me je pratio je telefonom razgovarao sa zamenikom glavnog tužioca, koji je rekao da želi da se sastane sa mnom. Otišli smo do njegove kancelarije. On me je takođe tretirao kao teroristu. Rekao je da ne mogu da preuzmem lične stvari mojeg supruga dok se istraga ne okonča. Saglasila sam se sa tim, ali su me sprečili da napustim zgradu suda. Pošto sam dugo čekala unutra, dozvolili su mi da odem. Sramotno, pratili su me autom do mojeg odredišta.

Izložena sam pritisku zamenika glavnog tužioca i policajaca koji su radili sa njim, a koji bi trebalo da su najprivrženiji zakonu i ljudskim pravima. Do juče, bila sam supruga nagrađivanog tužioca uspešnog u svom poslu, a danas su okolnosti toliko loše da ne mogu ljude da pogledam u lice. Ko će opravdati traume kojima smo ja i moja porodica izloženi?

Mesec dana kasnije, otišla sam do zgrade suda da ponovo potražim lične stvari mojeg supruga. Rekli su mi da su ih stavili u kutiju i da mogu da ih uzmem ukoliko želim. Prenela sam ih u taksu uz pratnju zvaničnika bezbednosti. Tek što sam krenula odatle, taksu je zaustavljen zvukom zvižduka. Zvaničnik bezbednosti mi je rekao da je tužilac naredio da se sastane sa mnom. Izneli smo stvari iz taksija ponovo i popela sam se do tužioca. Ispitivao me je kao teroristu. Na kraju, uspela sam da uzmem naše stvari i odem odatle. Policajci i dalje često dolaze u moju kuću i pitaju za mog supruga. Pomenu mojim komšijama da je moj suprug terorista i da budu pažljivi oko njega. Drugim rečima, pokušavaju da navedu moje komšije da izgube saosećanje prema nama i da nas ostave same.

Molim vas, recite mi ko će izbrisati ova iskustva iz mog sećanja? Kako će ove povrede našeg srca biti zalečene?

Ne dozvoljavajući mu da se brani, moj suprug je prvo suspendovan, pa je razrešen. Uopšte ne mogu da opravdam ovo razrešenje kao supruga. Ljubazno želim da se reše ove nepravde i da se ukloni bol mojeg supruga, moje porodice i svih očajnih supružnika koji su u okolnostima poput mojih.

[32 – bez datuma]

Iako je 3 godine radio u provinciji Y, X je završio svoj zadatak u istočnoj regiji, izabran je za tužioca u oblasti YY 2001. godine. Vršio je funkciju u terorističkim predmetima izuzetno posvećeno. Bez obzira što je ispunio 3 godine, koje su obavezan probni period, ostao je dodatne 2 godine tamo, u skladu sa svojom željom. 2015. godine, u vreme kada je mirovni proces okončan a teroristički napadi drastično učestali, podržavao je svoje nove kolege, izabrane tu nedavno. Pošto je proveo 8 godina svoje karijere u istočnoj i južnoj regiji pod skromnim uslovima i u samožrtvujućem maniru, izabran je u provinciju YY. Taman misleći da će da započne novi sređen život, pritvoren je i potom uhapšen pod optužbom da je povezan sa naoružanom terorističkom organizacijom i pokušajem puča bez apsolutno ijednog dokaza ili specifičnih činjenica, i to od strane svojih kolega, koji ga ne prepoznaju, koji su ga pitali za koga je glasao u izborima za HSYK, održanim 2014.

[33 – bez datuma]

Ja sam supruga sudije X, koji radi u Kasacionom sudu. On ima preko 20 godina uspešnog radnog staža kao sudija. Radio je u sudu do 17:30 15. jula. Kada je došao kući, započeo je rad na svojoj novoj

knjizi o krivičnom pravu. Bio je to uobičajen dan za nas. Sve je bilo u redu do kasno te noći. Iako smo čuli za neuspeli pokušaj državnog udara na televiziji kao i svi, moj suprug je sada okrivljen da je bio deo vojnog udara. To je smešna tvrdnja kakvoj nikad u životu nisam svedočila. Kao rezultat toga, moj suprug je sada u zatvoru u Y, i to je potpuno uništilo moj život.

Prvo, proveo je 5 dana na saslušanju. Tokom tih pet dana, nije bilo objašnjenja od nadležnih o tome gde se nalazi, šta je optužba.

Sva naša imovina je konfiskovana. Dobila sam poruku od mog sina da mu je pasoš poništen, bez ikakvog drugog razloga osim njegovog oca.

Bila sam zaprepašćena kada sam videla svog supruga. Smršao je, gledao me iznomoreno, bled. Imala sam prilike da sa njim razgovaram samo nekoliko minuta iza rešetaka. Rekao mi je. Tokom saslušanja, uslovi su bili užasni. Čekao je 5 dana da bude saslušan u užasnoj prostoriji, zajedno sa oko 30 osoba, ležeći na betonskom podu. Dva puta dnevno im je poslužen obrok, samo jedno bajato parče hleba sa džemom. Zbog hrane, svi su imali dijareju. Tretirani su veoma loše kako bi ih naterali da priznaju. Namera je bila da ga zadrže 30 dana, što je najduže trajanje pritvora u vanrednom stanju. Ali, obavešteni su da će delegacija koja se bavi ljudskim pravima posetiti ustanovu. Iz tog razloga su evakuisali ustanovu pod izgovorom njenog održavanja, poput krečenja i slično.

Užurbano je saslušan i uhapšen, a onda poslat u zatvor Y. Iako je to mala prostorija za jednu osobu, bio je zajedno sa još 6 osoba. Prema tome, morali su da spavaju jedan po jedan 2 sata dnevno. Nije bilo dovoljno kreveta za sve njih. Samo 2,5 sata nedeljno je imalo tople vode, što je činilo nemogućim da se svi oni okupaju. Iako uprava zatvora nije ispunila osnovne potrebe poput papuča, peškira, donjeg veša, nije mi dozvoljeno da mu donesem stvari. Zatvor ima prodavnicu u kojoj zatvorenici mogu da kupuju. Ali je veoma skupa, i nije lako da nađe sve što mu je potrebno. Prvo bi trebalo da naruči, pa da neko vreme čeka pre nego što stigne. Ponekad traje mesec dana da se dobije jednostavna narudžbina.

Kada sam ga poslednji put posetila, nažalost sam saznala da je zatvoren u mraku, u maloj ćeliji sam deset dana, a verujem da je još uvek u njoj. To je potpuno proizvoljna odluka zatvora i o njoj ne obaveštavaju ni njega ni njegovog advokata. Podneo je toliko zahteva da sazna šta je razlog što je u zatvoru. Nikada na njih nije odgovoreno. Izdržavao je, a toliko puta je želeo da se sastane sa upravnikom. Na kraju, rečeno mu je da je u zatvoru zbog telefonskog poziva iz Ministarstva pravde. Novine i knjige su zabranjene u njegovoj ćeliji. Ćelija je prilično prljava. Bio je izložen psihološkom i mentalnom mučenju danima. Obe ruke su mu se konstantno tresle kada sam ga videla. Pogledao me je fizički i psihički iscrpljen. Osećala sam se potpuno uništeno kada sam ga videla takvog.

Toliko me je rastužilo. Nikada ga neću zaboraviti ni za jedan minut svog života. Nemoguće je da spavam kada razmišljam da je on u tako užasnim uslovima.

Posetila sam generalnog upravnika zatvora u Ministarstvu pravde. Pitala sam za razlog zašto tako postupaju sa mojim suprugom, i zašto su ga ostavili samog u ćeliji deset dana. Rekao mi je da moj suprug nije podržavao provladinog kandidata koji se zove Platforma pravosudnog jedinstva (YBP) na sudskim izborima.

Rekla sam da je moj suprug nevin, nije uradio ništa.

Moj suprug je još uvek u ćeliji. To je očigledno protivzakonito. Nema gde da se žali. Sva vrata su preda mnom zatvorena, jedna po jedna. Jedini način da se moj glas čuje je da pišem.

[34 – bez datuma]

Ja sam jedan od hiljadu sudija koji su razrešeni i pritvoreni posle državnog udara 15. jula 2016. protiv izabrane vlade Turske. Saznao sam za pokušaj vojnog udara dok sam se igrao sa svojom decom kod kuće. Snažno osuđujem svaki pokušaj rušenja demokratskog poretka vojnim udarom. Zvaničnici turske vlasti bi trebalo da istraže krivična dela izvršena tokom pokušaja udara, uključujući ubistva i

nanošenje telesnih povreda, kao i da odgovorne pozovu na odgovornost. Vlast bi trebalo da započne istragu u potpunosti poštujući ljudska prava, kao i osnovna pravna načela kao što su, između ostalih, pretpostavka nevinosti, individualnost krivične odgovornosti i kazne, nema kazne bez zakona, neretroaktivnosti krivičnog zakona, pravne sigurnosti, prava na odbranu i jednakosti pravnih sredstava. Služio sam svojoj zemlji 10 godina kao sudija, i nikada nisam uzeo učešća ni u kakvim protivzakonitim radnjama. Sve svoje sporove sam rešavao najvišim nivoom uspešnosti i Višeg saveta sudija i tužilaca (HSYK) me imenovao za za sudiju prvog reda. Osim ove trenutne istrage, nikada nisam bio okrivljen niti se protiv mene vodila istraga. 16. jula, dan posle pokušaja udara, Viši savet sudija i tužilaca (HSYK) je izdao spisak od 2.745 sudija i tužilaca koji su suspendovani jer su osumnjičeni da su „članovi Fetulah terorističke organizacije/Paralelne državne strukture (FETÖ/PYD)“. Pitam se kako to može da bude moguće da toliko mnogo sudija i tužilaca bude suspendovano samo dan posle pokušaja udara. Mora biti da je postojao unapred određen spisak pošto neki od sudija/tužilaca koji su ranije preminuli ili se penzionisali su se, iznenađujuće, našli na spisku. Ovaj spisak je možda bio unapred utvrđen posle izbora za Viši savet sudija i tužilaca 2014. Na osnovu Vladinog ukaza od 23. jula, sudije i tužioci „za koje je procenjeno da su članovi terorističke organizacije ili strukture, tela ili grupe koja vrši aktivnosti koje je Nacionalni bezbednosni savet utvrdio da su protiv nacionalne sigurnosti ili je procenjeno da su povezane ili u kontaktu sa njima“ biće trajno razrešeni sa svojih funkcija i biće im zabranjeno da rade kao sudije ili tužioci. Sudska odluka od 31. jula zamrzava svu imovinu 3.084 sudije i tužioca koji su pod istragom. Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) me je trajno razrešio moje funkcije 24. avgusta 2016. Moje ime, zajedno sa hiljadama drugih, vlast je objavila u Službenom glasniku i skoro svim medijima, u spiskovima sudija i tužilaca koji su razrešeni jer su osumnjičeni za terorizam. U demokratskim društvima, posebne garancije se daju pripadnicima pravosuđa da bi se očuvala njihova nezavisnost i nepristrasnost. Ukoliko postoje ozbiljni razlozi da se smatra da su izvršili radnje koje nisu spojive sa njihovim funkcijama, njihovo razrešenje mora da se podvrgne najstrožoj kontroli i najvišim zahtevima za dokazima. Odnosne odluke Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK) nisu ispunile te standarde. Dok detaljno objašnjava pretnju koju FETÖ predstavlja, uključujući navodne primere koji uključuju sudije i tužioce, ove odluke su u svoje operativne delove uključivale samo generalna, stereotipna i neindividualizovana obrazloženja na koja su dve liste od 2.845 i 543 imena samo pridodata. Slučajevi na koje se odluka poziva nisu povezani sa mnom. U skladu sa Zakonom o sudijama i tužiocima broj 2802, pre izricanja bilo kakve disciplinarne kazne, inspektor mora sprovesti istragu. Kao minimum, lica bi trebalo da imaju pristup dokazima protiv njih i da učestvuju u postupku pre donošenja odluke. Načela „objektivnosti“ i „nepristrasnosti“ su povređena jer nisam mogao da se branim u vezi sa odnosnim odlukama Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK). Iako sam tražio dokaz individualne krivice, Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) čak nije ni odgovorio. U suštini, Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) je razrešio sudije i tužioce na osnovu „procene“ (umesto obrazložene odluke) njihovog članstva ili kontakata, bez obaveze da poštuje bilo kakve ustavne ili zakonske garancije koje su stvorene da zaštite pripadnike pravosuđa. Kada sam čuo da su tužioci iz tužilaštva u Ankari izdali naredbu o pritvaranju 2.740 sudija i tužilaca, uključujući i mene, otišao sam u policiju. Držali su me u pritvoru 5 dana u vrlo lošim uslovima i maltretirali me (ne mučili). 5 dana kasnije sam uhapšen pod optužbom da sam član FETÖ/PDY, bez obaveze poštovanja bilo kakvih ustavnih ili zakonskih (Zakon o sudijama i tužiocima broj 2802) garancija koje su osmišljene da štite pripadnike pravosuđa. Tokom saslušanja, sudija je rekao da sam okrivljen da pripadam FETÖ/PDY, ali ni sudija ni tužilac nisu dali nikakve dokaze. Odluke da budem uhapšen i pritvoren su donete jednostavno zbog toga što se moje ime pojavilo na spisku Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK). Sudija i tužilac nisu predstavili nikakve dokaze pred sudom da potvrde bilo kakvo moje navodno kriminalno postupanje i odluka da budem uhapšen nije sadržala nijedan dokaz pojedinačne krivice. Na osnovu zakona za zaštitu ljudskih

prava, pri utvrđivanju da li da se lice zadrži u pritvoru pre suđenja, sudovi moraju, kao osnovni minimum, da imaju dovoljno dokaza da utvrde osnovanu sumnju da je lice izvršilo krivično delo. Kako bi opravdali produženo zadržavanje u pritvoru, sudovima su potrebni dokazi specifičnih činjenica i ličnih okolnosti relevantnih da se opravda pritvor okrivljenom. Moj prigovor na odluku o hapšenju i zadržavanju je odbijen iako nije bilo dokaza o individualnoj krivici. Sa druge strane, moja supruga koja je radila u ministarstvu takođe je trajno otpuštena dekretom datiranim sa 01.09.2016. Povrh toga, doživotna zabrana rada u javnom sektoru (koja uključuje i bavljenje pravom), poništavanje pasoša cele moje porodice, iseljenje iz stana koji nam je obezbeđen i zamrzavanje svih mojih sredstava stvorili su nepotrebnu teškoću i viktimizaciju za moju porodicu. Sva moja imovina je konfiskovana, što je neka vrsta kazne ne samo za mene, nego i za moju suprugu i našu decu. Prema tome, izgubili smo sva naša primanja. Bilo koja mera koja tretira članove porodice osumnjičenog kao osumnjičene ne bi smela da postoji u demokratskom društvu, čak ni tokom vanrednog stanja. Razrešen sam i uhapšen bez razloga i sve ovo je stvorilo bespotrebnu teškoću i viktimizaciju ne samo mene nego i moje supruge i naše dece. Kao rezultat, osnovni principi prava kao što su pretpostavka nevinosti, individualnost krivične odgovornosti i kazne, nema kazne bez prava, neretroaktivnosti krivičnog zakona, pravna sigurnost, pravo na odbranu, pravo na pravično suđenje i jednakost pravnih sredstava trebalo bi da se primenjuju u Turskoj.

[35 – bez datuma]

16.7.2016. oko 4 sata, dok je pokušaj državnog udara još uvek trajao i još uvek nije potisnut, zamenik glavnog tužioca, Necip Iscimen iz Glavnog tužilaštva u Ankari, Odeljenje za krivična dela protiv ustavnog poretka, proglasio je na kanalu Haberturk da je izdata naredba za privođenje nekih sudija, javnih tužilaca, i sudija Vrhovnog suda, Državnog veća i Ustavnog suda. Pošto pokušaj državnog udara još uvek nije ugušen i vinovnici ovog podmluklog pokušaja nisu još identifikovani u potpunosti, jasno je da je naredba za privođenje i suspenziju sa funkcije direktno usmerena na sudije i javne tužioce.

Sznao sam o odluci za suspendovanje sudija i javnih tužilaca iz njihovih kancelarija i za njihovo odvođenje u pritvor 16.7.2016 (2745 sudija i javnih tužilaca). Kada sam stigao kući oko 18:00 i video da je moja kuća pretresana a brava promenjena, shvatio sam da je odlučeno da i ja budem priveden, tako da sam lično otišao u policijsku stanicu i predao se.

Zadržan sam u pritvornom odeljenju policijske stanice 3 dana. Ostao sam tamo sa 10 ljudi u prostoriji za 5, u vrućem i zagušljivom okruženju. U pritvorskoj jedinici nam je davana samo suva hrana a imao sam i problem pošto nisu postojali odvojeni muško-ženski toaleti i da je postojalo samo jedno kupatilo. Mogao sam da se tuširam samo hladnom vodom. Situacija je suprotna članu 93 CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu – Zakonu o republičkom sudu) i članu 25 Pravilnika o oduzimanju-privatizaciji izjave. Ruke su mi iza leđa bile vezane liscama i povređene.

Suprotno članu 21 gore pomenutog Pravilnika, nije mi dozvoljeno da vidim članove svoje porodice ili svog advokata tokom trajanja pritvora.

Moja kuća je nezakonito pretresana u mom odsustvu. Kao je Krivični sud mira izdao svoj upitan „ad-hoc“ pritvor-naredba za pretres između 16.7.2016. i 17.7.2016, zakonski period za pretresanje je započeo 16.7.2016. u 00:00 i završio se u 23:59. Prema tome, iako je pretresanje moglo jedino da bude izvršeno do početka 17.7.2016. u 00:00, moja kuća je protivzakonito pretresana u 02:30 17.7.2016. Nepovredivost doma je povređena i moja imovina oduzeta bez ikakvog odobrenja.

U skladu sa članom 88 Zakona o sudijama i javnim tužiocima broj 2802, ako sudije ili javni tužioци nisu uhvaćeni in flagrante delicto, koji se traži za visoku kaznu, ne mogu se pritvoriti, ne mogu biti pretreseni, niti njihove kuće mogu biti pretresene. Uprkos odredbi Zakona, moja krivica je pretpostavljena unapred bez ikakve činjenice koja ukazuje na in flagrante delicto; bez ikakvog dokaza

koji ukazuje na osnovanu sumnju ili ozbiljnu sumnju na izvršenje krivičnog dela; i bez oslanjanja na bilo kakve bitne podatke. Prema tome, privođenje i naredba za pretres koji su izdati na osnovu članova 309-314 TCK koji se odnosi na članove terorističke organizacije ne odgovara opšteprihvaćenoj vladavini prava.

U skladu sa članom 119 CMK (Krivično-procesni zakon) izvršena je vanredna pretraga.

Suprotno članu 119/4 CMK tužilac nije bio prisutan tokom pretresa.

Suprotno članu 121 CMK, kopija naredbe za pretres nije data svakom učesniku/prisutnom pretresanju. Suprotno članovima 134/3-4-5 CMK, tokom pretresanju kuće, moja svojina u vidu digitalnih podataka je konfiskovana bez pravljenja slike podatka time omogućavajući manipulaciju njome i njenim pretvaranjem u „nelegalne dokaze“.

Suprotno članu 127/3 CMK, posle konfiskovanja imovine, ovaj postupak nije „odobren“ od strane tužioca.

Suprotno članu 147 CMK, tokom uzimanja izjave od strane javnog tužioca, pitanja su postavljena „u obliku istraživanja“, odnosila su se na privatni život i ciljane su na utvrđivanje privatnih težnji i mišljenja, a konkretna optužba nije sačinjena, niti je priložen bilo kakav značajan dokaz.

Dok sam davao izjavu, precizirano je u prethodnom izveštaju HSYK-a (Vrhovni odbor sudija i tužilaca) da je ispitivanje započelo, dok je u prethodnom izveštaju Nadzornog odbora navedeno da ispitivanje nije sadržano u predmetu. U prethodnom izveštaju Nadzornog odbora Vrhovnog odbora sudija i tužilaca, samo je pomenuto da je „započeto ispitivanje koje ima da utvrdi članstvo u terorističkoj organizaciji“. Sa druge strane, tužilac je već utvrdio krivicu za članstvo u terorističkog organizaciji i učestvovanje u državnom udaru protiv ustavnog poretka i ja sam odveden u pritvor od strane drugog tužioca a da uopšte nisam dao izjavu.

Protivzakonit način saslušavanja je korišćen od strane Krivičnog suda mira u sudnici za saslušanje. 20.7.2016. oko 6 ujutru, odvedeni smo iz pritvorske jedinice i, posle izveštaja lekara i navoda tužilaštva, proveli smo 20 sati čekajući dok sudija nije započeo saslušanje u 2 sata ujutru. Naterani smo da čekamo bez sna ili odmora u prepunim malim prostorijama i bili smo umorni kada smo odvedeni na saslušanje, tako da je naša odbrana bila ograničena... Zabrana mučenja iz člana 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima je prekršena.

Naredba za hapšenje koju je izdao sudija Krivičnog suda mira je protivna zakonu. U članu 309 TCK, nijedna radnja nije precizirana da ukazuje na in flagrante delicto u odnosu na krivično delo pokušaja državnog udara. U skladu sa članom 101/2 CMK, nijedan suštinski dokaz nije pokazao da ukazuje na osnovanu sumnju za naredbu za hapšenje.

U skladu sa članom 101/2-c CMK, nijedna činjenica nije pokazala da opravdava meru pritvora ili da dokazuje da su se bilo koji događaji odigrali u ovom konkretnom slučaju.

U skladu sa članom 107/2 CMK, mogućnost da se lično obaveste bliska lica o pritvoru nije dopuštena. U skladu sa članom 88 Zakona o sudijama i javnim tužiocima broj 2902, iako in flagrante delicto koji je potreban za tešku kaznu nije utvrđen, naredbe za pritvor i hapšenje su izdati. Činjenica da in flagrante delicto nije izdat naglašava ovu situaciju.

Naredba za pritvor-pretresanje izdata za mene narušava pretpostavku nevinosti navodeći „sudije i javni tužioci koji su članovi FETÖ“.

Sudija je, između dva policajca sa teškim naoružanjem, sproveo saslušanje suprotno „principu javnosti“.

Sudija koji je izdao naredbu za pritvor-pretresanje i sudija koji je izdao naredbu za hapšenje na moje ime su supružnici, tako da je princip nepristrasnosti sudije povređen.

Naredba za „preventivnu suspenziju i odobrenje za saslušanje“ sudija i javnih tužilaca je nepravедna i nezakonita jer se oslanja na preliminarni izveštaj Nadzornog odbora Vrhovnog odbora sudija i

tužilaca koja se sama po sebi smatra neoperativnom institucijom. Preliminarni izveštaj nedostaje iz tužilačkog predmeta.

Jasno je da bi u situaciji u kojoj nedostaje sigurnost života i adekvatna radna atmosfera prikupljanje dokaza za 2745 sudija i javnih tužilaca u jednom naletu i povezivanje ovih dokaza sa sudijama i javnim tužiocima u prethodni izveštaj datiran sa 16.7.2016. fizički bilo nemoguće u uobičajenom trajanju materijalnog života, pošto bi za pripremu spiska trebalo 260 sati, ako bi po sudiji ili javnom tužiocu u proseku trebalo 5 minuta. Stavljanje sudija i javnih tužilaca na crne liste protiv zakona je prethodna okolnost. Raniji javni tužilac A. je bio procesuiran neurednim i neosnovanim prethodnim izveštajem. Preminuo je pre nekoliko meseci od srčanog udara.

Asistent generalnog sekretara Vrhovnog odbora sudija i tužilaca je podelio, mada ne zvaničnim kanalima, ali na svom Twitter nalogu „Prikupljamo FETO kopilad“ zajedno sa tabelom koja pokazuje centre za izdržavanje teških kazni. Ovo je onda retvitovao drugi asistent generalnog sekretara. To očigledno pokazuje da se Vrhovni odbor sudija i tužilaca, koji bi trebalo da bude nepristrasan, objektivan, nezavisan i da postupa na osnovu materijalnih dokaza, ponaša subjektivno i neosnovano.

Čak i da neki dokazi koji se odnose na navodne optužbe postoje, imena 2745 (kasnije više od 3700) sudija i tužilaca su javno otkrivena bez ikakvog oklevanja, vodeći do nepovratnih kolektivnih povreda okrivljenih, sve bez ikakve ocene njihovog profesionalnog rada, njihovog vrednovanja, kvaliteta i kvantiteta njihovog rada i njihovog građanskog statusa. Prema tome, osnov disciplinskog ispitivanja i jedan od najosnovnijih principa krivičnog postupka, „princip personalnosti krivičnog dela i kazne“ je povređen.

Materijalni i pravni osnov za visoku kaznu nisu precizirani, oslobađajući dokazi nisu prikupljeni i mogućnost da se ovakvi dokazi prikupe nam je oduzeta odlukom o trenutnom pritvoru i stavljanju iza rešetaka. Prema tome, „pretpostavka nevinosti“, „pravo na pravni lek“ i „pravo na odbranu“, koji su precizirani u članu 6 Evropske konvencija o ljudskim pravima, su nam svi oduzeti čime je grubo povređeno „Pravo na pravično suđenje“.

Odmah posle pokušaja državnog udara 15.7.2016, održan je sastanak Generalne skupštine Vrhovnog odbora sudija i tužilaca. Dana 16.7.2016. je pet glavnih članova izabrano od strane Vrhovnog odbora sudija i tužilaca suspendovano bez odgovarajućeg postupka. Naredba za pritvor je izdata istog dana. Dve sudije Ustavnog suda, 140 Vrhovnog suda i 48 Državnog veća su pritvorene. Dva člana okrnjene Skupštine koje je izabrala druga kancelarija Vrhovnog odbora sudija i tužilaca i drugi članovi koje je izabrao organ izvršne vlasti nisu mogli da uspešno sprovedu procenu i personalizaciju te su donosili subjektivne ocene u haotičnom okruženju.

Spisak sa informacijama o supružnicima sudija i javnih tužilaca koji su suspendovani i njihovi profesionalni podaci objavljeni su, ne zvaničnim kanalima Vrhovnog odbora sudija i tužilaca, već preko internet stranica poput „Adalet Gundemi“ ili „Oda TV“, i preko aplikacije WhatsApp. Ovi spiskovi su kasnije potvrđeni. Na ovaj način, sudije, javni tužioci i njihove porodice su javno obeleženi. Supružnici u javnim službama su takođe suspendovani.

Postojanje objave „Svi članovi FETO bi trebalo da budu istrebljeni“ na Facebook stranici sudije koji je izdao naredbu za pritvor je u suprotnosti sa načelom nepristrasnosti.

Kako sudije i javni tužioci nisu mogli da se sastanu sa svojim advokatima pre izdavanja naredbe za hapšenje, povređeno je pravo na odbranu i pravično suđenje precizirano u članu 6 Evropske konvencije.

Tokom pretresanja kuće koje je izvršeno u mom odsustvu, na konfiskovanim laptop računarima i tabletima nisu sačinjene slike podataka i time je omogućena manipulacija ovim digitalnim alatka.

Desetine policajaca su vršili pritisak i prekidali okrivljene i advokate njihove odbrane tokom saslušanja koje je sprovodio sudija, i na taj način ometali detaljniju odbranu.

Naredba za hapšenje i naredba o suspenziji su se pretvorile u sredstvo za zastraživanje i potiskivanje sudija i javnih tužilaca jer su neke sudije koje su oslobodile osumnjičenog, kao i neki javni tužioci, suspendovani i privedeni.

Ozbiljnost situacije je još jasnija kada uzmemo u obzir da neki advokati koji su u ovim situacijama branili, takođe su privedeni.

Načelo nepovredivosti stana i radnog mesta precizirano članom 8 Evropske konvencije povređeno je protivzakonitim izdavanjem naloga za pretresanje koji se odnosi na moje ime. Moje pravo na imovinu precizirano u članu 1 dodatnog protokola broj 1 Evropske konvencije povređeno je sa nalogom za suspenziju koji se odnosi na moje ime.

Moje pravo na imovinu je povređeno ponovo kada mi je imovina protivzakonito zamrznuta.

Način na koji se dolazi od pretpostavke do dokaza kao pravila prethodnog krivičnog postupka preciziranog u članu 6 – pravo na pravično suđenje Evropske konvencije, povređeno je.

Moja fizička i intelektualna sloboda je ograničena kao posledica protivzakonitog zatvaranja, šteta koja ne može da bude nadoknadena je načinjena i biće načinjena. Prema tome, povređeno je moje pravo na slobodu i sigurnost iz člana 5 Evropske konvencije.

Moje pravo na zabranu torture i nečovečnog i ponižavajućeg postupanja ili kazne i moje pravo na odbranu predviđeni u članu 3 Evropske konvencije povređeni su upotrebom nedozvoljenih metoda saslušanja.

Zahtevi za pravom za pravično suđenje predviđenim članom 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima kao što su: nezavisno suđenje, nepristrasno suđenje, pretpostavka nevinosti, obaveštenost o prirodi optužbe na vreme, dovoljno vremena za pripremu odbrane i pravo na opravdanu kaznu, svi su povređeni.

[36 – bez datuma]

Šest godina sam radio kao tužilac u Turskoj. Posle pokušaja državnog udara 15. jula 2016, uhapšen sam i onda zadržan pod optužbom navodnog članstva ili povezanosti uz kontakt sa „FETÖ/PDY (Fetulah terorističkom organizacijom/Paralelnom državnim strukturom) i navodnom uključenosti u pokušaj državnog udara 15. jula.

Više od 8 meseci sam bio u pritvoru bez ikakvog dokaza ili osnovane sumnje. Tokom perioda u pritvoru, pravo na pravično suđenje, pretpostavka nevinosti i načelo individualnosti krivičnog dela i kazne su povređeni odlukama tužioca i suda.

Domaća pravna sredstva koja se odnose na pritvor su nedelotvorna jer odluke o pritvoru i puštanje na slobodu nisu doneli nezavisni sudovi već sudije pod direktivom HCJP koji nije nezavisan od izvršne vlasti. Zakon donet ukazom broj 667 koji je usvojen posle neuspelog državnog udara oslobađa zvaničnike odgovornosti za mere preduzete tokom vanrednog stanja. Evropski sud za ljudska prava, međutim, odlučio je da su predstavke pritvorenih sudija pred tim sudom nedozvoljene, pošto nisu iscrpljeni domaći pravni lekovi (presuda Halil Sari/Turska i Mercan/Turska iz 2016).

Posle pritvaranja, razrešen sam odlukom HCJP bez razmatranja načela nezavisnosti i imuniteta sudija predviđenih u Ustavu Republike Turske i osnovnim pravilima sudija i tužilaca iz Zakona broj 2802. Ukupno 3628 sudija je razrešeno svojih funkcija na osnovu vanrednog Zakona donetog ukazom broj 667.

Odluka o razrešenju nije individualizovana i obrazložena proverljivim dokazima pre njenog donošenja, HCJP me lišio prava da se lično branim. Štaviše, članovi HCJP koji su doneli odluke o razrešenju nisu bili nezavisni od izvršne vlasti.

Prema tome, Evropska mreža pravosudnih saveta je odlučila da suspenduje status posmatrača HCJP 8. decembra 2016. posle kolektivnog razrešenja turskih sudija i tužilaca. ENCJ je u svojoj odluci naglasio da HCJP više nije institucija koja je nezavisna od izvršne vlasti.

Tokom trajanja mog pritvora, nastavile su se povrede mojih prava i sloboda, na primer, iako sam se žalio na pritvor (kao i njegovo produženo trajanje) i tražio sam puštanje iz pritvora više puta, „prvostepeni sud“ (ne tribunal) je odbio većinu mojih zahteva bez obrazloženja ili na osnovu stereotipa. Ovi akti mi nisu dostavljeni.

Neke od mera koje se odnose na razrešenje sudija takođe neopravdano kažnjavaju njihove članove porodica, na primer, iseljenjem iz kuće koja je u svojini države i poništavanjem pasoša svih članova porodice.

Konačno, Zakon donet ukazom broj 685 koji je uveo komisiju ne obezbeđuje pravno sredstvo protiv nezakonitog pritvora turskih sudija i tužilaca. Sa druge strane, pravno sredstvo predviđeno Ukazom za predstavke sudovima protiv nezakonitih postupaka i razrešenja i saradnje sa tuskim vlastima da bi se pronašlo rešenje za povredu prava.

[37 – bez datuma]

1. Državljanin sam Republike Turske. Radio sam kao sudija Vrhovnog suda. Ali, sada sam pravni ekspert koji ne može da koristi titulu sudija ili da se identifikuje se kao sudija, niti mogu da se bavim pravom. Želim da vas obavestim o tome kako je do ovoga došlo i da raširim glas o maltretiranim sudijama i javnim tužiocima.

2. Tokom 30 godina svoje karijere nikada nisam diskriminisao nikoga na osnovu pola, rase, jezika, religije ili veroispovesti. Nikada nisam bio pod istragom. Nikada mi nije izrečena disciplinska sankcija. Nisam održavao kontakt niti veze sa bilo kojom političkom grupom, partijom, zajednicom, organizacijom i slično, dok sam bio na funkciji. Nikada nisam delovao u skladu sa bilo kojom formacijom te vrste, niti sam zauzimao bilo kakav stav prema njima.

3. Ustavni referendum je održan u Turskoj 2010. Prema njemu, većina članova Vrhovnog odbora sudija i tužilaca (HSYK) je trebalo da bude izabrana od strane sudija i tužilaca. Izbori su sazvani sa listom koja je sačinjena za da bi se dobila saglasnost i sadržala je mišljenja tadašnjeg ministra pravde i službenika Ministarstva.

4. Veliki broj kandidata koje je podržalo Ministarstvo su izabrani u Vrhovni odbor sudija i tužilaca. Pošto je HSYK sačinjen na ovaj način, broj sudija Vrhovnog suda je povećan za 137, sa 250 na 387, a sudija Državnog veća za 61, sa 95 na 156, u skladu sa Zakonom broj 6110. 2011. godine HSYK je održao izbore za novootvorena upražnjena mesta.

5. Kako sam nastavio da vršim svoju funkciju u visokom sudu sa velikom posvećenošću, vladinim zvaničnicima su smetala pojedina saslušanja i tužilački postupci koje su sprovodile neke sudije i javni tužiocima u vršenju svojih dužnosti u prvostepenim sudovima u pojedinim provincijama i distriktima. Ovi vladini zvaničnici su označavali pripadnike pravosuđa u svojim izjavama navodeći da su umešani u neke protivzakonite radnje.

6. Kako bi neutralisali, umirili i deaktivirali pripadnike pravosuđa čije aktivnosti, ideale, mišljenja i načine života nisu odobrali i grupe koja je saradivala tokom izbora za HSYK, između novih izbora za HSYK, vlast je stvorila Udruženje pravosudnog jedinstva (YBP) koje je uključivalo sudije i javne tužioce koji su delili stavove i ideje službenika iz Ministarstva. Saradivali su sa njima. Kandidati YBP su pobedili na izborima jer su obećali povećanje plate sudijama i javnim tužiocima (zaista, plate su povećane posle izbora) i usled njihove podrške logistici i transportu.

7. Prva aktivnost koju je HSYK preduzeo kada je započeo dužnost uz pomoć vlasti, bila je sastavljanje spiska sudije i tužilaca aktivnih u prvom stepenu a za koje je HSYK verovao da nisu glasali za kandidate HSYK-a. Mesta rada i funkcije sudija i javnih tužilaca čija imena su se našla na spisku protivnika, menjani su brojnim ukazima bez ikakvih stvarnih ili opravdanih razloga.

8. Sa jedne strane, Vlada je nastavila sa svojim naporima da izmeni člansku strukturu visokih sudova pravde tako što je označavala one za koje je verovala da ne cene stanje stvari i ne odgovaraju

povoljno na očekivanja vlasti i, kao posledicu, da neutralizuje i razreši dužnosti one koje je smatrala svojim protivnicima, sa drugačijim mišljenjem. Kako bi to obezbedila, usvojila je Zakon broj 6572 kojim je povećala broj odeljenja Vrhovnog suda i Državnog veća, čak iako nije postojala stvarna potreba ili neophodna infrastruktura da isto podrži. Sa ovim članom, broj sudija Vrhovnog suda je povećan sa 387 na 516, dok je broj sudija Državnog veća povećan sa 156 na 195. Posle ovog stadijuma, u skladu sa željama i očekivanjima vlasti, nove kandidate je izabrao HSYK i struktura visokih sudova pravde je izmenjena. Ali, vlasti i dalje nisu bile zadovoljne, u petak 1. jula 2016, bez ikakve označene nove okolnosti ili bez pruženog bilo kakvog razumnog ili objektivnog obrazloženja, novi Zakon broj 6723 je usvojen u Velikoj narodnoj skupštini Turske sa ciljem da razreši članove visokih sudova pravde za koje se veruje da nisu dali svoj glas predsednicima veća koje je vlast podržavala, te koji su označeni protivnicima i čiji načini života i pogledi na svet nisu cenjeni.

9. Dok je ovaj akt još uvek bio u Predsedništvu i čekao da bude odobren, pokušaj državnog udara se dogodio u petak 15. jula 2016. Samo 3-5 sati posle pokušaja udara, dok još uvek nije bilo poznato šta tačno se dogodilo i kada detalji događaja još uvek nisu otkriveni, objavljene su izjave o saslušanjima koje su sproveli glavni republički tužioci u skladu sa zahtevom i željom vlasti, kao da su Vrhovni sud i njegove sudije, sudije i javni tužioci, pripremali, podržavali, želeli i de facto učestvovali u državnom udaru.

10. U ovoj fazi, doneta je odluka da 140 sudija Vrhovnog suda, 2 predsednika odeljenja Vrhovnog suda, 48 sudija Državnog veća, 2 sudija Ustavnog suda, 7 članova Vrhovnog vojnog suda, 2 člana Vrhovnog vojnog upravnog suda i 2745 sudija i tužilaca iz lokalnih sudova budu stavljeni na spiskove protivnika da budu razrešeni funkcija u skladu sa Zakonom broj 6723, te da budu nađeni, pritvoreni i uhapšeni.

11. Ovi ljudi su pritvoreni pod optužbom pokušaja poništenja ili promene ustavnog poretka i članstva u naoružanoj terorističkoj organizaciji koja se zove Fetulah teroristička organizacija, stvaranja paralelne države (FETÖ/PDY), iako nisu pronađeni bitni dokazi koji potvrđuju ovu optužbu, izjave odbrane nisu uzete, pretpostavka nevinosti i osnovno načelo individualnosti krivične odgovornosti su povređene, jasna naredba suda nije izdata. Deo njih je oslobođen pod uslovom sudijske kontrole. Posle toga, dodatne odluke su donete za pritvaranje 678, 189, 203 i 192 osoba, dakle ukupno 1262. Više od 4000 sudija Visokog suda pravde, sudija i tužilaca su privremeno razrešeni funkcija. Hiljade sudija i tužilaca, članova viših sudova i članova HSYK i Ustavnog suda su iseljeni iz stanova u kojima su živeli. Prvo im je samo polovina plate isplaćivana. Onda plata nije plaćana uopšte. Osam meseci je prošlo u međuvremenu, ali nijedna zvanična optužnica nije podignuta.

12. Posle ovoga, odlučeno je da ove sudije i javni tužioci (izabrani) od strane HSYK i sudije Visokog suda pravde koji su postavljeni u nižestepene sudove po Zakonu broj 6723 budu razrešeni funkcija. Ukazom donetim po nalogu vanrednog stanja, odlučeno je da „Bez zahteva iz osuđujuće presude, oni više neće raditi u javnoj službi, neće u istu biti primljeni neposredno ili posredno; biće razrešeni svojih dužnosti, neće ponovo biti zaposleni u sudove u kojima su vršili svoje funkcije; biće iseljeni u roku od 15 dana iz stanova i smeštaja koje je obezbedila država a u kojima žive, neće im biti dozvoljeno da koriste funkcije i pozive kao što su predsednik ili sudija Visokog suda pravde, sudija ili javni tužilac i neće moći da koriste prednosti i prava koja se odnose na ove funkcije i pozive.“

13. Pasoši ovih sudija, javnih tužilaca i njihovih supružnika su poništeni. Registrovano oružje je oduzeto. Njihova imovina i računi u bankama su blokirani iz predostrožnosti.

14. Iz razloga što oni koji podržavaju vlast u medijima manipulišu javnim mnjenjem, zbog atmosfere koja je stvorena kada je vlast uvela vanredno stanje, i iz razloga diskriminišućeg i ograničavajućeg ponašanja i stava HSYK koji se ophodi kao da je institucija neposredno povezana sa vlašću, javni tužioci i sudije koji vode istrage o pokušaju državnog udara su zabrinuti da će se i oni sami suočiti sa

istim posledicama, pa prema tome ocenjuju svoje kolege protiv kojih se vodi istraga kao izdajice i neprijatelje države i ne ustežu se od najtežih mera i presuda.

15. Kada je Zakon broj 6723 izglasan u Velikoj narodnoj skupštini Turske, vršio sam dužnost sudije Vrhovnog suda. U ponedeljak 11. jula 2016, grupa od 21 člana Vrhovnog suda i Državnog veća se skupila ispred zgrade Vrhovnog suda. U skladu sa članom 25 „Sloboda misli i mišljenja“ i članom 26 „Sloboda izražavanja i prenošenja mišljenja“ Ustava Republike Turske, koji su i u domenu Evropske konvencije o ljudskim pravima, data je izjava bez ijednog krivičnog elementa protiv za Zakona broj 6723. Ova izjava je objavljena na različitim medijima, radio-difuznim organizacijama i internet stranicama.

16. Samo dan posle ovog događaja, vesti naslovljene „Započeta istraga protiv 21 sudije Vrhovnog suda i Državnog veća koji su se okupili da protestuju protiv novog zakona koji menja strukturu viših sudova“ pojavile su se u medijima i radio-difuznim organizacijama.

17. Pod ovim uslovima je delovalo neverovatno da ću ja biti ponovo izabran za sudiju Vrhovnog suda. Iz ovog razloga, odlučio sam da se penzionišem.

18. Zakon broj 6723 je stupio na snagu po objavljivanju u Službenom glasniku dana 23.7.2016. Sa ovim zakonom, sve sudije dva visoka suda (Vrhovnog suda i Državnog veća) su razrešene funkcija na osnovu privremenih članova dodatih zakonima o Vrhovnom sudu i Državnom veću. U roku od 2 dana od 23.7.2016, kada je zakon stupio na snagu, 75 sudija Državnog veća i 267 sudija Vrhovnog suda je vraćeno od strane Visokog saveta sudija i tužilaca. Ostatak je upućen u nižestepene sudove, u istražno sudstvo i u javno tužilaštvo.

19. Meni nije dato nikakvo (zvanično) obaveštenje u vezi sa mojim upućivanjem. Prema tome, niti sam mogao da podnesem zahtev za „ponovnim razmatranjem“ mojeg upućivanja, niti sam mogao da „prigovorim“ Opštoj skupštini.

20. Moja funkcija u Vrhovnom sudu je Zakonom podriivena, dok mi je pravo na pravni lek takođe oduzeto. Moje pravo na pristup sudu je povređeno. Iz ovog razloga, podneo sam predstavku direktno Evropskom sudu za ljudska prava.

21. U skladu sa našim Ustavom i odredbama Zakona o sudijama i javnim tužiocima nije moguće „izreći disciplinsku kaznu državnim funkcionerima ukoliko im se ne omogući pravo da se brane“. U skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, lice koje je okrivljeno za krivično delo ima pravo na odbranu. Pravo na odbranu je univerzalno pravo.

22. U stvari, od mene se traži da dokažem svoju nevinost. Drugim rečima, pokušavam da dokažem svoju nevinost iako nisam okrivljen ni za jedno određeno krivično delo. Teško je, čak nemoguće, dokazati nešto što ne postoji. Mnogo je lakše dokazati nešto što postoji. Ukoliko sam izvršio neko krivično delo, to mora da bude dokazano.

23. Pretpostavka nevinosti je garantovana članom 38 i članom 15 stav 2 našeg Ustava, takođe je prepoznato i kao univerzalna pretpostavka u skladu sa članom 6 stavom 2 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Prema tome, „Niko se ne može smatrati krivim ukoliko njegova krivica nije potvrđena sudskom odlukom“.

24. Objavljivanje mojeg imena u Službenom glasniku kao člana organizacije FETÖ/PDY i moje razrešenje javne funkcije bez bilo kakve konačne sudske odluke, bez poštovanja pretpostavke moje nevinosti, bez priznavanja prava na odbranu, bez pružanja bilo kakvog razloga ili pozivanja na bilo kakav dokaz koji bi objasnio moju vezu sa ovom organizacijom, predstavljaju ozbiljne povrede ljudskih prava. Osim toga, isticati „dokazan krivim za postojanje veza sa FETÖ/PDY organizacijom“ u obrazloženju odluke jednako je zamena suda i postupka Opštom skupštinom HSYK. Pri tome, u skladu sa članom 9 našeg Ustava, „sudsku vlast vrše nezavisni sudovi u ime turskog naroda“.

25. 60 stranica dugačko kolektivno obrazloženje odluke o razrešenju u odnosu na 2847 ljudi sačinila je Opšta skupština HSYK. Sačinjavanjem opravdanja na ovaj način o temi koja uključuje visoke kazne poput razrešenja krši se pravo na pravnu sigurnost.

26. U skladu sa univerzalnim principom individualne krivične odgovornosti, nije moguće nametnuti kaznu jednom licu zbog krivičnog dela koje je neko drugo izvršilo. Niko ne može biti odgovoran za sankciju drugog lica. Svako bi trebalo da odgovara za svoje radnje. Uprkos ovom principu, moja supruga koja je radila kao medicinski saradnik privremeno je suspendovana jer sam ja priveden i razrešen javne funkcije. Posle toga, ona je otpuštena iz javne službe u skladu sa ukazom koji je donet u vanrednom stanju.

27. Ovo nije bilo dovoljno ni za HSYK, jer sam ja razrešen sa javne funkcije, moj sin je takođe otpušten iz javne službe.

28. Pošto je razlog za razrešenje iz javne službe registrovan u bazi podataka Institucije za socijalno osiguranje kao "OHAL/KHK" (Dekret koji je donet po naredbi za vanredno stanje (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararname)), onda možemo reći da su ovi ljudi označeni i stigmatizovani. Kada budem tražio posao, poslodavac će odbiti da me zaposli po razmatranju ove situacije i ostaću nezaposlen. Ovo će u stvari dovesti do toga da ja i moja porodica doživimo civilnu smrt. Stigmatizacija neće ostati ograničena na mene, uticaće i na budućnost moje dece i tako uticati na sve članove moje porodice.

29. Nije razumno, logično, ni u skladu sa vladavinom prava da kabinet ministra ili legislativno telo koristi nadležnosti sudstva stavljajući sebe u poziciju sudskog tela i tako donosi presudu kao da postoji jasno ubeđenje za donošenje presude; i da smatra pripadnike pravosuđa odgovornim za podao pokušaj državnog udara 15. jula.

30. Odluka o razrešenju koju je donela Opšta skupština HSYK objavljena je u Službenom glasniku 25.8.2016. U skladu sa Zakonom broj 6087 član 33, podneo sam u roku zahtev za ponovno razmatranje odluke koju je donela Opšta skupština. Iako nikakva odluka o ovome još uvek nije doneta, drugim rečima, iako odluka još uvek nije konačna i moja zvanična funkcija je još uvek na snazi, moje plate za septembar, oktobar i novembar nisu isplaćene. Bio sam primoran da podnesem tužbu upravnom sudu. Predmet još uvek traje. Sa jedne strane, razrešen sam javne funkcije na takav način da nikada više neću moći da radim u javnom sektoru, a sa druge, iako moja zvanična funkcija/pozicija još uvek traje, plata na koju imam pravo nije isplaćena.

U zaključku;

31. Kada sam vršio funkciju sudije Vrhovnog suda, dodat sam na spisak protivnika samo zato što nisam prihvatio viziju, ideju i stil života političke moći. Nisam ponovo izabran u Vrhovni sud jer sam bio prisutan tokom čitanja deklaracije koja je kritikovala zakon napisan sa ciljem da okonča naše funkcije. Odluka o mom pritvoru, pretresanju i hapšenju je izdata jutro posle pokušaja državnog udara koji nikada ne bih priznao jer je suprotan demokratskoj i volji naroda. Bio sam u pritvoru 4 dana. Posle toga sam pušten da se branim sa slobode. Pošto je moj izbor okončan silom zakona, postavljen sam za istražnog sudiju od strane HSYK. Privremeno sam suspendovan.

32. U sredu 24. avgusta 2016. razrešen sam svoje funkcije. Moje ime je objavljeno na sajtu HSYK i u Službenom glasniku zajedno sa imenima 2847 drugih ljudi kao da sam član terorističke organizacije. Na ovaj način, osuđen sam na život teroriste. Moj zahtev za ponovno razmatranje je odbijen od strane HSYK. U međuvremenu, iako je moje zaposlenje zvanično još trajalo, moje plate za septembar, oktobar i novembar nisu isplaćene. Iako sam želeo da se penzionišem, nije mi bilo dozvoljeno. Moj pasoš i pasoši moje porodice su poništeni. Moji registrovani pištolji su oduzeti. Banka koja je primala moju platu mi je jednostrano poništila kreditnu karticu a da me o tome nije obavestila.

33. U odnosu na moje razrešenje sa javne funkcije i povredu principa individualnosti krivične odgovornosti, moja supruga koja je radila kao medicinski saradnik otpuštena je iz javne službe. Završio sam u situaciji u kojoj ne mogu da koristim titulu sudije, ne mogu da nađem posao ni na jednoj poziciji i ne mogu da se bavim pravom. Moja deca su u teškoj poziciji. Iseljen sam iz stana koji sam dobio od države i nateran da iznajmljujem stan u kojem ću živeti. Nemam izvore prihoda. Proveo sam 30 godina radeći kao sudija.

34. Ljubazno vas molim da čujete naše glasove, da obavestite zainteresovane institucije, da pomognete pred međunarodnim organizacijama, da se detaljnije zainteresuju za vaše maltretirane kolege i da saosećaju sa oko 5000 sudija i javnih tužilaca koji su pritvoreni i koji su izgubili svoj posao.

35. Ljubazno vas molim da ne delite moje ime i moju adresu sa državnim institucijama Republike Turske i da ga držite u tajnosti. Verujem da ćete razumeti zašto imam takav zahtev. Ništa više nije potrebno da se kaže.

Sudija M. Tosun je preminuo pred Erdoganovim progonom

Erdogan uništava sudstvo i sudije:

Mehmet Tosun, sudija izvestilac 11. veća Državnog veća Turske, imao je 29 godina. Razrešen je pod izgovorom pokušaja državnog udara od 15. jula. Bio je oženjen mesec dana kada je uhapšen. Biće druga žrtva iz pravosuđa koja je preminula tokom Erdoganovog društvenog udara.

On je druga žrtva; jer, prva žrtva iz pravosuđa je tužilac Seyfettin Yigit. On se takođe našao na crnoj listi jer nije glasao za kandidate za članove Pravosudnog saveta (HSYK) iz reda provladinog YSB koje podržava Erdogan, razrešen je posle 15. jula, uhapšen, podvrgnut odluci o razrešenju, pisao je pisma svim državnim zvaničnicima, uključujući i predsednika Erdogana. Primio je k srcu kada se njegov glas nije čuo i kada je označen kao „terorista“, njegova smrt je zabeležena kao samoubistvo u zvaničnoj evidenciji. HSYK je odbio njegov prigovor na odluku o razrešenju zbog njegove smrti, a nisu čak ni zvanično izjavili saučešće. Čak su njegove kolege bile uplašene da će biti okrivljeni za „pomaganje terorističkoj organizaciji (!)“ i nisu došli na sahranu svojeg prijatelja.

Druga žrtva, Mehmet Tosun, je dugo bio na bolničkom lečenju zbog bolesti koja je krenula pre 2 godine sa kašljem koji se proširio na njegova pluća. Posle otpuštanja iz bolnice, 2-3 dana mesečno je odlazio na bolničko lečenje. Tokom trajanja lečenja, izgubio je 35 kilograma, izgubivši na kilaži sa 80 na 45 kilograma. Jaki lekovi koje je uzimao oštetili su njegov imuni sistem. Bio je ljubazan, prijatan gospodin koji je voleo. Njegove kolege su mu pomagale u poslu, misleći na njegovo zdravlje. Uz podršku porodice, posle godina lečenja oporavio se od svoje bolesti i odlučio da se oženi, te se verio i konačno i oženio.

U cvetu svog života, kada je bio oženjen tek mesec dana, okrivljen je da je član „terorističke organizacije“, razrešen je svoje funkcije i uhapšen kada je mislio da je „ispravio svoj život“. Međutim, njegove savesne kolege su rekle „Neće te uhapsiti zbog bolesti od kojih si stradao“. Bio je osetljiva osoba, sve je primao k srcu. Policajci koji su bili pokorni njemu, tretiraju ga kao „izdajicu“, nisu mu čak dali ni hleba i vode. Na kraju, kada je uhapšen i kada je ušao u zatvor, odmorio se malo i rekao „Ovo mesto je bolje od pritvora(!)“

Meseci su prolazili u zatvoru, svi prigovori za pritvor/hapšenje odbijeni bez odštampane odluke. Odeljenje je bilo prepuno, nije bilo dovoljno higijene ni kiseonika u zatvoru. Bolest se ponovo vratila. Pregledao ga je lekar, ponovo započinjanje postupka lečenja nije bilo isto kao da je bio van, sve je bilo poremećeno birokratijom gvozdениh rešetki. Takođe se žalio na svoj pritvor/hapšenje dodajući dokumentaciju o svojoj bolesti, ali njegovi zahtevi nisu smatrani „na mestu“.

Bolest njegovih pluća je napredovala. Posle sedam meseci, optužnica nije napisana za njega, i bez mogućnosti da sazna koji su dokazi na osnovu kojih je okrivljen, pre dva dana se njegova bolest pogoršala u ćeliji i preminuo je neopaženo. Sahranjen je i molitva je očitana za „čoveka Mehmeda Tosuna“ bez titule „sudija“.

Kažu da je dobrota u zlu čovekovo delo, dobrota u dobroti je svačije delo, a zlo u dobroti je delo zlih duhova.

Zato što je bio „Čovek“ u karakteru koji je mogao da čini dobro čak i onima koji „zločincima“ koji su njemu učinili zlo.

Ostavio je za sobom ožalošćenu suprugu i kolege koje je strah čak i da zaplaču.

Neka bog prosti njegovu dušu.

Murat Arslan¹, turski sudija u zatvoru, dobio je Václav Havel nagradu za ljudska prava za 2017.

Govor Murata Arslana

Govorim vam iz zatvora u zemlji u kojoj je vladavina prava suspendovana, koja se udaljava od demokratskih vrednosti, u kojoj su disidenti ućutkani, branioci ljudskih prava, novinari, ljudi koji traže mir, ljudi koji viču da deca ne bi trebalo da umiru, označeni su kao teroristi i zatvoreni. Zamislite zemlju, gde su zatvori postali utabane staze za borbe za ljudska prava i slobode, kao mračno carstvo straha uronjeno u tamu. Da, tačno je da zemlja nije naučila lekcije iz neprijatnih iskustava Evrope tokom početka XX veka, tako da ona proživljava isto iskustvo postajanja laboratorije totalitarnog režima sada.

Međutim, nikoga to ne bi trebalo da dovede do očajja. Nikada nismo potonuli u očaj. U stvari, činjenica da imamo decu ne bi trebalo da nam dozvoli da budemo očajni. Ukoliko negde postoji neko ko se bori za prava i slobode i ko ponire, to znači da uvek ima nade za budućnost. To je razlog zašto smo, nadamo se, postavili osnove i organizovali pravosuđe.

Osnovani smo Udruženje turskih sudija i tužilaca (YARSAV) 2006, zato što smo verovali da nezavisno i nepristrasno pravosuđe koje štiti slobode je sine qua non moderne i demokratske ustavne države koja je zasnovana na ljudskim pravima.

Borimo se za sudijsku nezavisnosti i nepristrasnost, vladavinu prava i demokratiju. Vođeni smo vrednostima koje ciljaju ka punoj nezavisnosti, savremenoj civilizaciji zasnovanoj na jednakosti, sekularizmu, vladavini prava, ljudskim pravima i slobodama. Odolevamo svim vrstama intervencija koje prete ovim osnovnim pravima. Borili smo se da porazimo zidanje zida straha u kojem je društvo zaključano.

Presude pre presuda, neosnovani navodi su našalost postali lažna istina našeg društva. Nismo činili nikakve ustupke u vezi sa našim vrednostima koje zastupamo pod svim vrstama pretnji i pritisaka. Uradili smo ono što je trebalo da se uradi, i ovaj pristup je cenila međunarodna zajednica. Onda smo postali predstavnici organizacije poštovane u celom svetu.

Nismo ostavili oslabljeno pravosuđe naše zemlje sudbini jednog. Ostavili smo obeležja spasa na svakom uglu za povratak. Danas, imamo izgnanstva, hapšenja, ali to neće promeniti stvarnost. Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti prihvaćene i to podiže naš borbeni duh.

Nastavićemo da pokazujemo da će uvek biti uzvika protiv nepravde i nezakovitosti dok mnogi drugi, koji bi trebalo da glasno govore i da se odupiru, potonuli su u tišinu pod pritiskom carstva straha.

Rastući odraz traume koji je izrastao iz autoritarnog stava će učiniti da naš unutrašnji glas preplavi i da naš glas još više poremeti ljude koji su tu traumu proizveli.

Branimo vladavinu prava, ljudska prava i moderne demokratske vrednosti. Otpor će biti poslednji stav u odbrani naše slobode i demokratije.

Nikada ne bi trebalo da zaboravimo da je istorija humanosti puna tako hrabrih revolucionista, koji plaćaju cenu za svoja verovanja, a ovo zaveštanje će nositi sa sobom.

¹ ¹Murat Arslan je bivši turski sudija u Uniji sudija i tužilaca (YARSAV). 26. oktobra 2016. je uhapšen. 2017. je dobio Václav Havel nagradu za ljudska prava Parlamentarne skupštine Saveta Evrope. Najava nagrade, u čast branilaca ljudskih prava u Evropi i šire, prikazala je njegov rad na odbrani nezavisnosti sudstva u Turskoj. Arslan je uz to okrivljen da je podržavao FETÖ.

Ponosan sam što imam ovu nagradu (posvećenu velikom intelektualcu i političaru Vaclavu Havelu) u ime svih kolega i boraca za slobodu, koji su stradali od razrešenja, progona i koji su iza rešetaka, nadam se da će nagrada doprineti našoj borbi za slobodu.

Ovom prilikom, želeo bih da iskažem svoju iskrenu zahvalnost i da se zahvalim članovima Parlamentarne skupštine, odboru za izbor, Svetskom udruženju sudija (koje je uvek podržavalo našu borbu za demokratiju i vladavinu prava i uvek sam ponosan što sam član), drugim udruženjima sudija, Evropskom udruženju sudija i tužilaca za demokratiju i slobode (MEDEL), Udruženju evropskih upravnih sudija i Sudijama za sudije, kao i mojim kolegama, članovima YARSAV-a.

Na kraju, želim da zahvalim mojoj dragoj supruzi Sevilay i mojim sinovima (Burak Emre i Yigit Eren), koji su pravi heroji demokratske borbe u Turskoj.

Pozdravljam vas, i nadam se da ćemo se sresti u mirnoj i svetloj budućnosti.

MURAT ARSLAN

Evropa, 19. januar 2019.

Krivična osuda gospodina Murata Arslana

Juče, dobitnik Nagrade za ljudska prava Vaclav Havel, Murat Arslan, Predsednik nezavisnog udruženja turskih sudija YARSAV, osuđen je pod optužbom da je član naoružane terorističke organizacije (tačnije, da je aktivni član FETÖ/PDY) i izrečena mu je kazna od 10 godina zatvora.

Gospodin Murat Arslan je turski sudija i predsednik Turskog udruženja sudija i tužilaca (YARSAV). Uhapšen je oktobra 2016. i od tada je u pritvoru (pred suđenje).

Oktobra 2017. je od Parlamentarne skupštine Saveta Evrope dobio Nagradu za ljudska prava Václav Havel.

Tokom proteklih godina, Platforma za nezavisno pravosuđe Turske, koja okuplja četiri najreprezentativnija udruženja sudije u Evropi (AEAJ, EAJ, J4J i MEDEL) posmatrala je progon i postupak protiv Murata Arslana i obavestila javnost i političare o tome.

Tokom trajanja (prve grupe) krivičnih postupaka, dokazi o konkretnoj upotrebi sistema za komunikaciju *ByLock* (sličan *WhatsApp*-u ili drugim metodima komunikacije) i njegova vrednost kao dokaza za konkretnu optužbu nije pažljivo analizirana niti temeljno istražena.

Zatim, brojne povrede turskog Zakonika o krivičnom postupku, koje karakterišu sve ove postupke, kulminirale su u neverovatnom kršenju osnovnih procesnih prava na jučašnjem ročištu. Osnovna procesna prava, poput odgovarajuće odbrane ili prava na žalbu protiv pristrasnih sudija, bila su zanemarena i na ovaj način su i procesne garancije turskih zakona zanemarene. Protiv osnova evropskih standarda, dokazi koje je izneo javni tužilac ne mogu se smatrati dovoljnim i predstavljaju ništa više od nabranja nedokazanih navoda.

Zanemarivanje osnovnih načela pravičnog suđenja – koje je odmah moglo da bude primećeno od strane evropskih posmatrača suđenja – jasno pokazuju da je ovo čisto politički motivisana presuda, ponovo osvetljavajući nedostatak vladavine prava u Turskoj.

Gospodin Murat Arslan je pokazao ne samo da pruža potpunu zaštitu ljudskim pravima u vršeci svoju funkciju kao sudija, već je odoleo nadolazećem pritisku: i pritisku na tursko pravosuđe i pritisku nad sobom. U svim aktivnostima predsednika YARSAV-a nikada se nije uzdržavao, uprkos tome što je njegova lična karijera sudije trpela (kao izvestilac Ustavnog suda Turske, kasnije je premešten). Između ostalog, otvoreno se zalagao za međunarodnu podršku tokom pogoršanja situacije nezavisnosti sudstva posle skandala političke vlasti koji je izbio decembra 2013.

Posvećenost i integritet gospodina Murata Arslana je kristalno jasno vidljivo između ostalog samim podsećanjem na delove njegovog govora pri primanju Nagrade Vaclav Havel za ljudska prava 2017:

„Borimo se za sudijsku nezavisnost i nepristrasnost, vladavinu prava i demokratiju. Vođeni smo vrednostima koje ciljaju ka punoj nezavisnosti, savremenoj civilizaciji zasnovanoj na jednakosti, sekularizmu, vladavini prava, ljudskim pravima i slobodama. Odolevamo svim vrstama intervencija koje prete ovim osnovnim pravima. Borili smo se da porazimo zidanje zida straha u kojem je društvo zaključano.

Presude pre presuda, neosnovani navodi su nažalost postali lažna istina našeg društva. Nismo činili nikakve ustupke u vezi sa našim vrednostima koje zastupamo pod svim vrstama pretnji i pritisaka. Uradili smo ono što je trebalo da se uradi, i ovaj pristup je cenila međunarodna zajednica. Onda smo postali predstavnici organizacije poštovane u celom svetu.

Nismo ostavili naše oslabljeno pravosuđe sudbini jedno. Ostavili smo obeležja spasa na svakom uglu za povratak. Danas, imamo izgnanstva, hapšenja, ali to neće promeniti stvarnost. Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti stečena i to podiže naš borbeni duh.

Nastavićemo da pokazujemo da će uvek biti uzvika protiv nepravde i nezakovitosti dok mnogi drugi, koji bi trebalo da glasno govore i da se odupiru, potonuli su u tišinu pod pritiskom carstva straha.“

U ovom teškom trenutku, Platforma želi javno da izrazi:

- Svoju solidarnost kolegi Muratu Arslanu i njegovoj porodici, koji nikada neće niti sami niti će ostati bez naše solidarnosti i podrške;
- Svoju zabrinutost za ozbiljna kršenja osnovnih prava ovekovučena u ovom suđenju, koja su već pretrpela osudu međunarodnih posmatrača, podrivajući sadašnju osudu koja mora biti

okarakterisana kao nedvosmisleno protivzakonita i nepravična;

- Svoju žalbu svim evropskim institucijama da prekinu svaku saradnju sa turskim pravosuđem dok se vladavina prava ponovo ne uspostavi u zemlji i da koriste sva sredstva da ubede Tursku da prestane sa svojim lovom na veštice protiv sudija i tužilaca.

Edith Zeller s.r.

Predsednik Udruženja evropskih upravnih sudija (AEAJ)

José Igreja Matos s.r.

Predsednik Evropskog udruženja sudija (EAJ)

Tamara Trotman s.r.

Predsednik Sudija za sudije

Filipe César Marques s.r.

Predsednik Evropskih sudija i tužilaca za demokratiju i slobode (MEDEL)

Evropa, 19. januar 2019.

Apel za donacije za podršku turskim kolegama

Ukoliko želite da podržite prognete turske kolege i njihove porodice molimo vas da uputite donacije za troškove njihove odbrane i za međunarodne posmatrače suđenja na sledeći račun:

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)

IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63

BIC: GENODED1SPW

Sparda-Bank West eG

Međunarodni zajednički fond za pravnu pomoć: Sudije za sudije (J4J)

Statut udruženja

§ 2 (1) Svrha udruženja je

(a) promocija zajedničke pravne pomoći za sudije koje trpe politički progon;

(b) promocija međunarodnog razumevanja, poštovanje za demokratsku vladavinu prava i ljudska prava i odbrana sudske nezavisnosti.